

Vaduguns

Otrdiena ● 2023. gada 25. jūlijus

CENA tirdzniecībā 0,95 EUR

“Kādēļ vienam
liedz, otram lauj?”

3.

Sapņi piepildās!

Foto - E.Gabranovs

Šķēršļu joslā. Evita Prole (foto), taujāta, cik ilgi ar zirgiem ir uz 'tu', pavēstīja, ka visu savu dzīvi. "Man ir septiņpadsmit gadi," piebilda jauniete.

Edgars Gabranovs

Svētdien Bērzpils pagasta "Tabakovā" pulcējās sportisti no visas Latvijas, lai startētu pirmajās "Jaunbērziņu treniņsacensībās konkūrā". Atgādinām, ka pērn pirmo reizi Bērzpils pagasta "Jaunbērziņos" notika treniņsacensības zirgu pajūgu braukšanā. Ari šogad tās neizpaliks. "Tiksies 12.augustā pulksten 11," aicina "Jaunbērziņu" saimniece Agrita Prole.

Pirms gada 16-gadīgā zirgu pajūgu braucēja Evita Prole, vērtējot pirmās sacīkstes dzimtajās mājās, neslēpa, ka ir gandarīta par valdošo jauko atmosfēru: "Mammai regulāri lūdzu noorganizēt sacensības. Centos viņu pierunāt, un, lūk, izdevās. Sapņi piepildās, ja nebaidās tiekties pēc tiem!" Vēl cerīgāks un sparīgāks noskoņojums Evitai bija šo svētdien, kad viņa pavēstīja, ka treniņsacensības būs gandrīz 80 starti: "Kas mudina startēt? Tas ir adrenalīns." Jaunietes mamma Agrita Prole ir pārliecināta, ka vienkāršāk ir gulšņāt uz dīvāna mājās un neko nedarīt: "Godīgi sakot, es nebiju cerējusi uz tik lielu atsaucību, turklāt mums ir ļoti pieredzējis tiesnesis Egils Broks no Raunas, kurš ļoti vēlas attīstīt un popularizēt zirgu sportu Latgalē. Kāda ir cilvēku interese? Tā noteikti palielinās!"

Latvijas Jātnieku federācijas koordinators E.Broks par sadarbību jāšanas sporta attīstībā ar Latvijas reģioniem apliecināja Agritas teikto, ka Ziemeļlatgalē līdz šim bija vērojama pasivitāte: "Sanēmot aicinājumu doties uz "Jaunbērziņiem", centos sakārtot savu darba režīmu tā, lai

šeit noteikti nokļūtu. Es pat atcēlu dalību pasaules kausā. Redzot vietu un sportistu skaitu, jāsecina, ka jūspusē viss ir ļoti pārdomāts. Godīgi sakot, šurp braucot, šaubījos, kā būs... Patiesi redzu, ka jums ir visas perspektīvas organizēt treniņsacensības. Augstākais rādītājs jeb augstākā latīņa mazo kluba izcīņas kausu organizēšanā ir ieskaites turnīrs. Ziemeļlatgale noteikti var tiekties uz šo limeni. Tiesa, jābūt stiprai komandai, jo viens cilvēks nav karotājs. Uz kādu mērķi ieteiku iet? Mans mērķis kādreiz bija ļoti augsts, pat startēt olimpiskajās spēlēs. Esmu sapratis, ka profesionālais sports nav veselīgs ne cilvēkiem, ne zirgiem. Bērniem un jauniešiem jābūt kopā ar zirgiem, jo zirgs ir terapei. Dzīvnieki diemžēl ir atstāti novārtā, jo jaunā paudze nereti nerēdz ne cūku, ne govi. Vidzemes reģionā vērojama liela aktivitāte amatierklasē, kad sacensības ir kā izklaide, nevis mērķis par katru cenu uzvarēt, turklāt mazās sacensībās valda ļoti jauka atmosfēra. Ceru, ka Balvu novads turpmāk nebūs baltais plankums Latvijas kartē. Pieļauju, ka treniņsacensības konkūrā varētu notikt arī Balvos. Brīnišķīgi, ka nesen jūsu novada centrā notika zirgu parāde, par kuru esmu dzirdējis jaukas atsauksmes. Gribētu minēt savu bērnību. Saslimu nejauši, ejot Mālpili ar tīkliņu uz veikaluu. Redzot zirgu sacensībās stadionā, tur nodzīvoju visu dienu, līdz veikalām neaizejot. Tas iekrita sirdī, un scenārijs, kā ieinteresēt bērnus un jauniešus, varētu būt līdzīgs. Ko novēl jātnieku sacensībās? Pirmkārt, Dieva apsardzību, jo arī mācīts zirgs var izspēlēt visādus jokus. Otrkārt, veiksmi un labus rezultātus. Un tā patiesi ir taisnība, ka ar ponijiem ir grūtāk strādāt nekā ar zirgiem..."

Nākamajā
Vaduguni

● **Vilki nokož jērus**
Nelaime Balvu pagastā

● **Ražīgs darba mūžs**
Saruna ar Atzinības raksta
saņēmēju

Spriedis par ezeriem

8.augustā plkst. 16.30 ikviens interesents aicināts pievienoties darba grupas sanāksmei Balvu Kultūras un atpūtas centrā par Balvu un Pērkonu ezeru apsaimniekošanas zonējumu. Īpaši aicināti tie, kuri ezerus izmanto vai plāno izmantot atpūtai, tūrismam un uzņēmējdarbībai.

Tautas skrējiens Balkanos

30.jūlijā plkst. 12.00 Šķilbēnu pagasta Balkanos notiks tautas skrējiena "Balkanu aplī" 2. kārtā un sacensības nūjošanā. Reģistrācija no plkst. 11.30. Dalījums vecuma grupās. Distanču garumi skrējējiem 500 m – 5000 m. Distances garums nūjotājiem – 5000 m. Sīkāka informācija – Pēteris Vancāns, tālr. 27824570.

Īszinās

Svētki šahistiem

29. un 30.jūlijā plkst. 11.00 Tilžas vidusskolā (Raiņa ielā 15) notiks lielākās šaha sacensības mūspusē. Balvu novada atklātajā šaha turnīrā sportisti startēs četrās vecuma grupās.

Cīnīties par Rugāju kausu

26.jūlijā plkst. 11.30 notiks čempionāts "Rugāju kauss pludmales volejbolā 2023".

Politiski represēto salidojums

5.augustā Ikšķilē notiks LPRA politiski represēto salidojums. Braucienam pieteikties pa tālruni 26552405 līdz 28.jūlijam.

Vārds žurnālistam

Maruta Sprudzāne

Vasara vēl nav beigusies, taču mans labākais notikums šovasar bija ciemošanās pie klases biedrenes Daces Norvēģijā. Esot tur pirmo reizi, viiss šķiet pārsteiguma un apbrīnas vērts. Tagad esmu noticejusi daudzkārt dzirdētajiem stāstiem, cik tur skaisti, cik daudz svaiga gaisa, cik vienkārši un eleganti dzīvo cilvēki. Ceļi ir šauri un līkumaini, taču gludi, un šoferi pieklājīgi, netrūkst oāzis, kur piestāt, lai padzertu kafiju, paskatītos apkārtējās vides gleznās un vajadzības reizē apmeklētu tualeti. Skrējieni cauri tuneljiem aizzib kā mirkli, jo Dace ir prasmīga šofere, ne velti arī viņas ikdienas darbs, dzivojot Drammenē, saistīs ar autovaldišanu, plānojot un vadot darba organizācijas procesu. Divās dienās nobraucām tuvu 900 kilometriem, un pārsteigums man bija iespēja redzēt un sajust trīs gadalaiku pieskārienu. Izpalika tikai rudens. Paskatos mazos videostātinjus, lai saklausītu ūdenskritumu šalkas. Dace teica, – ja atbrauktu citā mēnesi, tiem būtu jau citāda noskoņa, jo daba nemitīgi visu maina – te sniegs, te jau kūst, te atkal list un pludo. Kalni dzīvo savu dzīvi. Norvēģija ir varena, bet paskarba zeme. Manās sajūtās palicis vilinājums to kādreiz redzēt atkal.

Lai vasara turpinās un mums katram izdodas piedzivot kādu atmiņas paliekošu notikumu! Laiks ir steidzīgs, paliek tikai tādi mazi nospiedumi, par ko priecājas acis un sirds.

Latvijā

Situācija ir nopietna. Tā par notiekošo Liepājā, kur svētdienas pievakarē sabruka noteikūdeņu attīrišanas iekārtu pirmsattīrišanas rezervuāra siena un daļa attīrišanas ūdeņu sāka ieplūst jūrā, atzinis pilsētas mērs Gunārs Ansīšs. Viņš teica, ka vakar uzņēmuma "Liepājas ūdens" tehniskie darbinieki un būveksperti nāca klājā ar priekšlikumiem, kā salabot pirmsattīrišanas bloku – sienu, kas sagāzusies. Pagaidām notiekošais nerada draudus cilvēku veselbai, taču peldēties neiesaka. Lai samazinātu noteikūdeņu iekārtas nonākušo ūdens daudzumu, iedzīvotājus aicina pārskatīt ikdienas paradumus un tuvāko dienu laikā samazināt ūdens patēriņu. Atbildīgie dienesti ir uzsākuši ūdens paraugu monitoringu, lai sekotu līdzī ūdens kvalitātei.

No Centrālcietuma izbēgušais ir nokerts. Svētdien ap pusdienlaiku no Rīgas Centrālcietuma aizbēdzis 1993.gadā dzimušais Māris Kovajovs. Vīrietis atradās ieslodzījumā par slepkavības mēģinājumu. Valsts policija uzsāka plašus personas meklēšanas pasākumus un izsludināja visā valstī "slazdus", ierobežojot citu personu ikdiejas gaitas, arī pārmeklējot transportlīdzekļus. Dienas vakarpusē izbēgušo aizturēja un nogādāja atpakaļ cietumā.

Baznīcā uzdarbojies vandālis. Draudzes mācītājs Kristi Kalniņš ziņo, ka Rīgas Vecajā Svētās Ģertrūdes luterānu baznīcā uzdarbojies vandālis. Vandalsma laikā uzbrucējs ir sabojājis kristības trauku un iznīcinājis kādu ikonu, kā arī izteicis nāves draudus mācītājiem. "Paturam aizlūgšanās draudzi un mācītājus," aicina Kalniņš.

Pārtikas cenas joprojām ir augstas. Pašlaik ir ļoti grūti izteikt prognozes par pārtikas cenu turpmāko attīstību Latvijā, taču tuvākajā laikā pārtikas cenas Latvijā turpinās kristies, norāda eksperti. Viņu prognoze, ka ilgākā termiņā nevajadzētu cerēt, ka tās atgriezīsies līmeni, kāds bija pirms kara Ukrainā izraisītās krizes.

Latvijā bankas ir nedraudzīgas. Latvijā strādājošo komercbanku attieksme pret iedzīvotājiem un arī uzņēmumiem kredītešanas ziņā nav draudzīga, atzinusi Latvijas Universitātes profesore, Fiskālās disciplīnas padomes vadītāja Inna Šteinbuka. Viņasprāt, Latvijā ir jāstrādā pie imigrācijas nosacījumu atvieglošanas plašakai darbaspēka piesaistei no ārvalstīm, jo darbaroku trūkums bremzē ekonomikas attīstību.

Šonedēļ analīzes bez maksas. Rīgas Austrumu kliniskajā universitātes slimnīcā (RAKUS) līdz 28.jūlijam var veikt bezmaksas aknu blīvuma mērišanu (Fibroscan) un asins testēšanu uz C hepatītu (anti-HCV).

Lasītāko recepšu tops. Jūlijā otrā pusē priekšplānā izvirzās kabači un gurķi. To apliecinā lasītāko recepšu TOP 5 saraksts, jo apgrizienus uzņem konservēšanas sezonā.

(Zījas no www.delfi.lv, www.lsm.lv un www.tvnet.lv)

Medņevas pagastā rūpējas par mirušo piemiņu

Uzbūvē kapliču, ierīko kāpnes

Ingrīda Zinkovska

Aptuveni pirms nedēļas Vilakas Romas katoļu draudzes prāvests Guntars Skutels sociālajos tīklos rakstīja: "Kaut kas neticami brīnišķīgs izdarīts Skandīnes kapsētā. Iedomājieties! Joprojām ir cilvēki, kas strādā bez jebkādas samaksas un atlīdzības..."

Prāvests informēja, ka tikai dažu dienu laikā seši vīri nojauca un no jauna uzstādīja kapu kapliču: "17.septembrī par viņiem būs Pateicības dievkalpojums Vilakas baznīcā. Es uzticu Dievam, lai būtu vairāk tādu atsaucīgu personu manā ceļā, kas pienāk klāt un vienkārši pajautā, – Guntar, es gribu darīt..."

Skandīnes kapi atrodas Medņevas pagastā. Medņevas pagasta pārvaldes vadītājs Juris Prancāns stāsta, ka pagastā ir septiņas kapsētas. Ar kapu vecākajiem ir noslēgts vienreizējs līgums par kapu appļaušanu, pagasts palīdz viņiem arī ar degvielu, taču nekas tāds nebija atrunāts. "Ir izdarīts ļoti labs darbs. Tā ir pašu iniciatīva. Malači puiši!" saka arī pagasta pārvaldes vadītājs. Viens no kapličas izbūves iniciatoriem ir Viesturs Strupka, viņš ir kapu vecākais Skandīnes kapos, taču kapličas pārbūvi kopā ar brālēnu Jāni Barkānu veikuši par saviem līdzekļiem, piaicinot palīgā strādniekus, kas viņiem palīdz. "Materiāls bija pa rokai. Izdomājām, ka varam to atļauties," secināja Viesturs, kurš vairāk komunicēja ar prāvestu, bet Jānis bija pārbūves iniciators. Par iedzīvotāju vāktajiem ziedoņumiem ļoti daudz ir izdarīts Medņevas pagasta Olūtovas kapos, kur atjaunots žogs, žoga stabīņi, izbūvētas kāpnes, izgatavots un uzstādīts jauns kapu uzraksts. Kapu vecākais Gunārs Slišāns izgatavojis četrus galddiņus Vilakas kapos. Par kapu uzturēšanu un labiekārtošanu tiek domāts arī citās Vilakas draudzes kapsētās. Taču dažviet tam traucē birokrātiski šķēršļi, augušas arī būvmateriālu cenas.

Skandīnes kapi
Vilakas Romas katoļu draudzes prāvests Guntars Skutels kopā ar Viesturu Strupku un Jāni Barkānu pie jaunās kapličas.

Foto - no personīgā arhīva

Kāpnes Olūtovas kapos.
Medņevas pagastā kapi lielākoties, izņemot Lāšķu, atrodas uzkalnījos, tāpēc kāpnes ir nepieciešamas. Kapos izbūvēts jauns žogs un izgatavots jauns uzraksts.

Brīvā laika aktivitātes

Laiks izbaudīt atpūtu supojot!

Liga Panga

Vasara – lieliskākais Latvijas gadalaiks – rit pilnā sparā, un mūsu novada iedzīvotājus un ciemiņus aicina tavējie trīs ezeri. No tiem tieši Balvu ezers, kas atrodas praktiski pilsētas sirdi, lielākoties tiek izmantots gan kā dažādu sacensību vieta, gan vienkārši kā treniņu vai atpūtas vieta. Tur tiekas gan makšķernieki, gan ūdensmotociklisti saviļo dziļo ezera ūdeni, gan iecienītais "Vilnītis" vizina atpūtniekus uz plostā...

Bet vēl viens samērā sens ūdenssporta veids ir supošana. Ar to Balvos kādreiz nodarbojās ļoti daudzi skolas vecuma jaunieši. Arī tagad šīs sporta veids nav aizmirsts, vien atšķiriba tā, ka supus iedzīvotāji var gan iznomāt, gan doties baudīt saulrietus vai saullēktus no ezera vidus ar savu dēļi. Šo iespēju izmanto arī balveniete SANIJA SKALOVA. Aicinājām viņu uz nelielu sarunu.

Vai Balvu ezers ir laba vieta supošanai?

– Manuprāt, tas ir diezgan labi piemērots, jo Balvu ezers ir mierīgs. Tajā nav izteikti lielu straumju, tomēr ūdens ir samērā smags, arī ezers ir dziļš. Tāpēc, uzķāpjot uz SUP dēļa, jāsāk airēt lēnām, saglabājot mieru un līdzsvaru.

Cik reizes esi supojusi un kā Tev gāja?

– Neesmu profesionāja supotāja – uz dēļa pagaidām esmu uzķāpusi vien dažas reizes, taču domāju, ka izdevās samērā labi. ļoti patīk, ka šī relaksējošā aktivitāte ir arī veselīgs sporta veids.

Kāds gadalaiks ir vispiemērotākais supošanai?

– Tā, protams, ir vasara, jo ūdens ir silts un daudz vieglāk ir kontrollēt dēļa šūpošanās procesu. Bet zinu, ka citi supo gan rudenī, gan pavasarī, piemēram, izaicinot sevi kādas straujas upes ūdeņos.

Kādi drošības pasākumi jāievēro supojot?

– Viena no vissvarīgākajām lietām, kas jāatceras supojot, ir vienmēr uzķēbt glābšanas vesti. Pat tad, ja esat spēcīgs un labs peldētājs, ārkārtas situācijā ir svarīgi valkāt glābšanas vesti. Tāpat jāapzinās apkārtne un jebkādi potenciālie apdraudējumi ūdenī, piemēram, akmeni vai spēcīgas straumes. Tā kā SUP dēlis ir nestabilis, sākumā labāk supot, sēžot uz ceļiem; kad jūties jau pārliecīnāts, var celties kājās.

Ko ieteiktu citiem, kuri vēl nekad nav stāvējuši uz SUP dēļa?

Balvu ezerā. Sanja atzīst, ka supošana ir jautra un relaksējoša nodarbe, ko var veikt gan vienatnē, gan kopā ar draugiem: "Jūs vienkārši stāvat vai sēžat uz liela dēļa un izmantojat ari, lai pārvietotos pa ūdeni. Tas ir lielisks treniņš rokām, taču tas ir arī lielisks veids, kā iztīrīt prātu un baudīt ainavu."

– Noteikti ieteiktu vienkārši uzdrošināties un pamēģināt, jo varbūt tieši kādam tas klūs par jaunu hobiju. Turklat izmēģināt kaut ko jaunu vienmēr ir lietderīgi, jo tādējādi var gūt jaunu pieredzi. Kopumā supošana ir jautra aktivitāte, ko var baudīt visu vecumu cilvēki. Neatkarīgi no tā, vai meklējat relaksējošu veidu, kā baudīt dabas skaistumu, vai izaicinošu treniņu, supošana ir lieliska iespēja!

Absolvē augstskolu

Izvēlējās kļūt par ārsti

Aija Socka

Šovasar, beidzot studijas augstskolās, izlaidumus svinēja absolventi, arī mūspuses jaunieši. Katrs no viņiem izvēlējies savu aicinājumu, arī rugājiete ARTA AKMENE, kura, absolvējot Rīgas Stradiņa universitāti, ieguvusi ārsta grādu.

Kādi bija studiju gadi un lielākie izaicinājumi šajā laikā?

— Studijas bija grūtas, īpaši pirmie gadi. Mēģinot atcerēties sevi pirms pārcelšanās uz Rīgu, studiju sākšanas Rīgas Stradiņa universitātē un pēc augstskolas absolvēšanas, redzu būtiskas personības izmaiņas — esmu droša un pārliecīnāta par sevi, veiksmīgi spēju plānot ikdienu, esmu ieguvusi daudzas sev vērtīgas atziņas, azartiska, izaicinot sevi sasniegt jaunus mērķus, kas sākotnēji šķiet neerīti un biedējoši.

Vieni no pirmajiem lielākajiem izaicinājumiem bija iejusties Rīgā, pielāgoties augstskolas notiekošajam studiju procesam, saņemties brīžos, kad palicis pēdējais kolokvijs (zināšanu pārbaude) pirms eksmatrikulācijas (atskaitīšanas no studentu skaita), prast uzstādīt savu mērķi augstāk par vēlmi satikties ar draugiem, stundām pastaigāties pa iepirkšanās centriem, iet uz ballītēm, kino, sēdēt kafejnīcas.

Vai studiju laikā vajadzēja izvēlēties specializāciju?

— Nē, specializācijas izvēle notiek, stājoties rezidentūrā pēc augstskolas absolvēšanas. Otrajā kursā izmantoju iespēju iestāties pediatru grupā, kur vienu gadu papildus studēju mācību par bērnu.

Studiju laikā arī strādājāt. Kā darbu varēja apvienot ar studijām?

— Jā, studiju laikā iemēģināju savas spējas kā sanitārs-transportētājs, kas pacientus no nodaļas nogādā uz un no izmeklējumiem. Vēlāk biju sanitāre operāciju blokā, kurā liels bonuss bija vērot notiekošās operācijas un rast izpratni par to, kas notiek operāciju zālē. Vēlāk, kad apguvu attiecīgos studiju kursus, kļuvu par medicīnas asistenti (sertificētas medicīnas māsas pavadībā veicu māsu darbu) Paula Stradiņa

klīniskās universitātes slimnīcas Uzņemšanas nodaļā. Manā gadījumā darbu apvienot ar studijām izdevās diezgan veiksmīgi, jo nodaļu vadība zināja, ka studentiem darba dienās ir jāmācās, un dežūras lika nedēļas nogalēs, strādāju arī darba dienu nakts maiņās, svētku dienās.

Vai darbs atbildē tam, kā bijāt iztēlojusies medīka ikdienu?

— Pirmajos kursos, pirms uzsāku darba gaitas, medīku ikdienu nebiju paspējis vēl iedomāties, jo studiju kursi bija ļoti teorētiski, uz slimnīcām studenti negāja. Uzsākot darbu slimnīcā, radās pirmie iespaidi, un viss notiekošais šķita normāla ikdiens sastāvdaļa. Strādājot Uzņemšanas nodaļā un redzot pacientu skaitu uz vienu māsu, vienu ārstu, radās pārdomas, kā, strādājot šādas intensitātes apstākļos, var saglabāt empātiju pret cilvēkiem, veselīgu domāšanu un dzīvesprieku ārpus darba. Protams, katram pašam jāspēj atrast sev brīdis atelpai, lai nomierinātos, aizietu pusdienās un atcerētos, ka pastāv dzīve arī ārpus darba.

Kā, raugoties uz saviem sasniegumiem, vērtējat viedokli, ka lauku skolas nespēj dot skolēniem kvalitatīvu izglītību?

— Pirms dokumentu iesniegšanas Rīgas Stradiņa universitātē nebiju pārāk pārliecīnāta par iekļūšanu Medicīnas fakultātē. Lai gan vidusskolas sākumā jau sāku gatavoties domai par medicīnu, plānoju kārtot attiecīgos eksāmenus, kā arī reizi mēnesi devos uz eksāmenu sagatavošanās kursiem Rīgas Stradiņa universitātē. Zinu, ka varēju pacensties vairāk un iegūt augstākus vērtējumus, bet vai tas lika sajusties nepieciešķīgi sagatavotai un nepieciešķīgi labai, lai konkurētu? Nē, nelika. Protams, pastāv pamatskolu, vidusskolu un ģimnāziju reitingi. Šobrīd ir pārmaiņas un nesakārtotiba izglītības sistēmā, izteiktāks pedagogu trūkums, kā līdz šim, kas tiešām vairāk var skart lauku skolas. Tomēr, paskatoties atpakaļ, 1.kursā liela daļa no maniem grupas kolēģiem nebija Rīgas skolu absolventi. Līdz ar to varu spriest, ka katra skolēna iekļūšana augstskolā ir atkarīga no savlaicīgas savas nākotnes vīzijas izveides, centības papildus apgūt interesējošās augstskolas sniegtos sagatavošanas kursus vai laikus iepazīt uzņem-

Foto - no personīgā arhīva

Arta Akmenē. "Manā karjeras plānā ietilpst iegūt specialitāti un sniegt ieguldījumu dzīmtajā pusē, uzlabojot pacientu aprūpi Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienībā. Šobrīd aktuāls ir specialitātes izvēles posms, kurā, izturot rezidentūras konkursu, pavadīšu vairākus gadus, līdz iegūšu speciālista izglītību," atklāj jaunā medīku.

šanas kritērijus. Svarīgi ir ciņpilni izturēties pret pedagoģiem, viņu darbu, jo arī tas veicina atgriezenisko saiti starp skolotāja mācīto vielu un skolēna sekmēm. Lauku skolās ir individualizētāka pieeja katram skolēnam, viņi paši to var izmantot savā labā, apgūstot mācību vielu ar dziļāku izpratni, kas sekmējas augstākos vērtējumos. Uzskatu, ka lauku skolas spēj sagatavot konkurētspējīgus skolēnus augstskolām, ielikt zināšanu pamatus un palīdzēt skolēna intereses pārvērst reālā rīcības plānā.

Par ūdensmotocikliem Balvu ezerā

"Kādēļ vienam liedz, otram ļauj?"

Aktuāli!

Artūrs Ločmelis

Savulaik Balvu pilsētā pie peldvietas Dzirnavu ielā tika noasfaltēts laukums un piebraucamais ceļš pie ezera (apakšējais attēls), ko varēja izmantot arī ūdensmotociklu īpašnieki (privātpersonas), lai savu tehniku ielaistu ezerā un baudītu atpūtu uz ūdeņiem. Pirms vairākiem gadiem viņiem to darīt aizliezta, kā iemeslu minot drošības riskus, jo pludmalē peldas cilvēki. Tājā pašā laikā šī gada 22.jūnijā Balvu novada domes sēdē tika nolemts izsniegt atļauju SIA "Wake up" izmantot pašvaldībai piederošo pontonu iznomājamā ūdensmotocikla novietošanai un braukšanas zonas izmēšanai.

Līdz ar to iedzīvotājiem radušies pašaprotami jautājumi, kuri skar mūsu visu kopejo drošību:

◆ "Kādēļ privātpersonām ielaist savus ūdensmotociklus ezerā no peldvietas Dzirnavu ielā savulaik aizliezta, bet SIA "Wake up", kas atrodas netālu no peldvietas, tagad to ļauj darīt? Vai drošības risku, kas pastāvēja iepriekš, vairs nav?"

◆ "Domājams, ne visiem tiem cilvēkiem, kuri no SIA "Wake up" iznomās ūdensmotociklu, būs pietiekamas prasmes, iemājas un pieredze, lai vadītu ūdensmotociklu vietā, kur netālu atrodas peldvietas. Iespējams, daļa no viņiem vispār nekad iepriekš nebūs braukuši ar ūdensmotociklu. Līdz ar to, vai šādas atļaujas piešķiršana SIA "Wake up" drošības riskus nepalielina vēl vairāk? Kurš būs atbildīgs, ja, nedod Dievs, notiks nelaime?"

◆ "Lai pa ezeru pārvietotos ar ūdensmotociklu, nepieciešamas tiesības. Kurš kontrolēs, vai cilvēkam, kurš no SIA "Wake up" iznomās ūdensmotociklu, ir atbilstoša vadītāja apliecība?"

Foto - A.Kirsanovs

Foto - A.Kirsanovs

Kur un kā viss plānots? Paredzēts, ka SIA "Wake up" iznomājamā ūdensmotocikla ielaišanas punkts Balvu ezerā atradīsies attēlā redzamajā vietā (iezīmētā ar apli; attēlā skats uz ezeru redzams no tilta puses), kas, kā stāsta uzņēmuma valdes loceklis Kristaps Vanags, atrodas vairāk nekā 200 metrus tālāk no peldvietas un iepriekšējās vietas, kur savulaik tika ļauts ezeram pieķūt ar ūdensmotocikliem. Tikmēr attēlā ar līniju redzams plānotais ūdensmotocikla braukšanas ceļš — tā sākums un turpinājums. "Vēlos arī atkārtoti uzsvērt, ka SIA "Wake up" izsniegtā atļauja paredz atpūtniekiem ūdensmotociklu iznomāt un ļaut ar to pa ezeru pārvietoties KONTROLĒTI jeb pa speciāli izzīmētu braukšanas zonu, ko apņemamies ierobežot ar bojām, nevis vienkārši tā, ka tiek iedots ūdensmotociklis un tad cilvēks brauc, kur pagadās. Braukšanai pa ezeru jābūt kontrolētai. Savukārt, raksturojot situāciju kopumā, kas šobrīd valda uz ezera, ir tā, ka katrs pa to pārvietojas, kur vēlas. Līdz ar to nekontrolēta braukšana arī rada drošības riskus," stāsta uzņēmuma valdes loceklis. K. Vanags piebilst, ka šogad ūdensmotocikla iznomāšanas pakalpojums vēl nebūs pieejams, jo viss vēl ir darba procesā. Visticamāk, to varēs iznomāt jau nākamajā gadā. Iedzīvotāji arī pamanījuši, ka no ezera noņemtas troses, kuras izmantoja veikbordam. K. Vanags pastāstīja, ka tiek veiktas nepieciešamās apkopes un gaidītas rezerves daļas, bet, domājams, tuvāko divu nedēļu šis pakalpojums iedzīvotājiem atkal būs pieejams.

* Turpinājums 9.lpp

Saruna ar Atzinības raksta saņēmēju Kad domas skrien līdzi lasāmvielai

Ingrīda Zinkovska

Novada svētkos domes Atzinības rakstu par pilsonisko un sabiedrisko aktivitāti, ieguldījumu novada nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanā un Ziemeļlatgales materiālās un nemateriālās kultūras vērtību popularizēšanā saņēma Baltinavas bibliotēkas vadītāja INĀRA BUBNOVA.

Bibliotēkā Ināra nostrādājusi ilgus gadus: "Vidusskolā mācījos Tilžā, bet man ir bibliotekārā izglītība. Esmu beigusi Kultūras darbinieku tehnikumu, tikai kādu laiku pēc bērnu piedzimšanas pastrādāju padomju saimniecībā "Baltinava", internātskolā arī strādāju bibliotēkā, bet kopš 2003.gada bibliotēka atrodas tagadējā pagasta pārvaldes un kultūras nama ēkā."

Skolas gados droši vien patika lasīt grāmatas, kā daudziem bērniem un jauniešiem, kad vēl nebija interneta, datoru un telefonu...

— Lasīt man paticis vienmēr. Kāpēc izvēlējos tieši bibliotekārā profesiju, grūti pateikt. Droši vien, ka tā grāmatu pasaule pievilka. Mācīties vidusskolā, bibliotēka bija skolā. Taču ciema bibliotekāre Anna Brenčeva arī bija Joti atsaucīga, Joti prata ieinteresēt bērnus, ieteikt grāmatas. Protams, skolā grāmatu krājumiņš bija mazāks, lielākoties mācību literatūra, tādēļ, ja gribējās lasīt kaut ko papildus, bija jādodas uz ciema bibliotēku.

Atceraties, kādas grāmatas patika lasīt visvairāk?

— Mums visiem patika Imants Ziedonis, Annas Sakses "Pasakas par ziediem".

Saistot ar padomju laiku slavināšanu un kontekstā ar Krievijas iebrukumu Ukrainā, arī rakstnieces Annas Sakses piemineklis tika iekļauts demontējamo sarakstā. Kā ir ar viņas darbiem? Vai tos vēl lasa joprojām?

— Annas Sakses "Pasakas par ziediem" joprojām ir ieteicamās literatūras sarakstā, kas skolēniem jāizlasa. Nekādi norādījumi izņem rakstnieces darbus no krājuma nav bijuši. Tās vairāk bija diskusijas sociālajos tīklos. Arī tad tika uzsvērts, ka padomju laiku dzejnieku un rakstnieku pieminekļi tiek demontēti viņu politiskās, nevis literārās darbības dēļ. Tik striktu norādījumu, kā bija padomju laikā, ka kāda grāmata obligāti jāizņem no apgrozības, nav. Interesanti, ka bērniem, kuri atbrauc uz Baltinavu ciemos pie vecmāmiņām un vec-tētiņiem no citām pilsētām un apdzīvotām vietām, ieteicamās literatūras sarakstā ir pat vairāk tādu autoru grāmatu, par kuriem bija diskusijas sabiedrībā. Acīmredzot viņiem mācību iestādes ieteicamās literatūras sarakstā iekļauj grāmatas, kurus nav ieteiktas izņemt no aprites.

Vai daudz cilvēku vasarā iegriežas bibliotēkā?

— Tādu bērnu, kas atbrauc pa vasaru ciemos pie vecvecākiem, vien būs vairāk nekā desmit. Lielākie nāk paši, mazākie — kopā ar vecmammām vai vectētiņiem. Kādi pieci vietējie bērni ik dienu vai katru otro dienu, kā nu kurš, nāk padarboties internetā. Ir ģimenes, kas nevar atlāgties iegādāties bērniem datorus. Bija viens tāds brīdis, kad bērni sēdēja ārpusē uz soliņa un ķēra savos telefonos Wi-Fi, jo bibliotēkā tas ir bez maksas. Nāk arī pieaugušie — vairāk, kad vajag kaut ko izdrukāt. Kādreiz, lai piekļūtu pie datora, rinda stāvēja, tagad tā vairs nav. Pagasta pārvaldes darbinieki nāk. Pārsvarā pārskata jaunāko presi, žurnālus, avizes. Kad kultūras namā ir kāds pašdarbības kolektīva mēģinājums un kāds dalībnieks ierodas agrāk, arī tad ienāk pamēklēt kādu lasāmgabalu vai ieskatīties internetā. Tad vēl atbrauc tirgotāji, arī ūsoferis nāk augšā pālasīt, lai īsinātu laiku. Nāk arī pastāvīgie lasītāji.

Kādas grāmatas bibliotēkā ir pieprasītākās?

— Lasītāju pieprasījumam sekoju līdzi. Cenšamies iepirkīt latviešu autoru darbus. Vecākajai paaudzei tie Joti iet pie sirds. No latviešu autoriem tas ir Dzintars Tilaks, kurš raksta gan pieaugušajiem, gan bērniem, tad vēl Ingūna Dimante, Arnolds Auziņš, Ingūna Bauere. Vēl ir tāda grupiņa lasītāju, kura lasa Daces Judinas detektīvus. Tā ir gaumes lieta. No ārzemju autoriem iecienīti ir Lusindas Railījas darbi. Mēs, bibliotēkas, arī maināmies ar grāmatām. Ja pieprasītās grāmatas nav mūsu bibliotēkā, paskatos elektroniskajā katalogā, kurā bibliotēkā tā ir, un veicu pieprasījumu.

Varētu uzslavēt čaklākos grāmatu lasītājus, kas apmeklē Baltinavas bibliotēku?

— Noteikti! No lasītāju pulka tie ir: Silvija Buklovska, Henriks Logins-Slišāns, Aivars Kašs, Daina Pastare, Janīna Smirnova,

Ludmila Dubkova un citi.

Vai ar lasītājiem gadās arī domstarpības?

— Nē. Varbūt par bibliotēkas darbu kāds kaut ko pasaka man aizmuguriski, bet bibliotēkas telpās nekas tāds nav dzirdēts. Ja gadās, ka kāds grāmatu ir sabojājis, mazbērns kaut ko nemanot tur ir iešķīkājis vai saplēsis, mēs to atrisinām mierīgā ceļā. Lasītājs tad cenšas nopirkīt to grāmatu. Bibliotēkas apmeklētāji izturas atbildīgi.

Jums ir interesanti atgadījumi ar lasītājiem. Kādai no sievietēm ieteicāt pieteikties folkloras ansamblī, un viņa tagad tur dzied?

— Jā, bija tāds gadījums. Mums tāda interesanta bija pirmā tikšanās. Viņai bija atvesta paciņa no Balviem, un viņa atnāca pēc tās uz bibliotēku. Tā kā sieviete sāka stāstīt, ka daudz zina par folkloru un ir piedalījusies lielos simpozijos, ieteicu viņai griezties mūsu etnogrāfiskajā ansamblī. Sieviete sāka nākt pie manis uz bibliotēku un ir aktīva lasītāja. Dzied arī etnogrāfiskajā ansamblī.

Vai bibliotēkā tiek tiesīties arī ar cilvēkiem, kuru darbi ir publicēti?

— Pārsvarā uz tikšanos cenšamies uzaicināt sava novada autorus, īpaši dzejas dienās. Ar tālāk dzīvojošiem autoriem ir sarežģīti. Lai aicinātu viņus, nepieciešams finansējums, turklāt lietas nobremzēja arī kovids. Septembrī Baltinavā plānoti Grāmatu svētki. Ceram, ka tad satiksim vairāk autoru.

Bibliotēka vairs nav tikai grāmatu krātuve. Kā gadu gaitā mainījušies bibliotekāru pienākumi?

— Bibliotekāru pienākumi mainījušies tādā veidā, ka arī bibliotēkās, tāpat kā mūsu visu ikdienu, tagad ienākušas tehnoloģijas. Arī bibliotekāru ikdienu tagad ir darbs ar tehnoloģijām, datu bāzēm. Darbs kā konsultantam, jo cilvēki nāk ar dažādiem jautājumiem. Taču nemainīga palikusi grāmatu izsniegšana, darbs ar lasītāju, literatūras popularizēšana, novadpētniecība, kas man Joti tuva. Par novadpētniecību varu teikt, ka daudz kas tomēr ir nokavēts. Žēl, ka maz materiālu saglabājies par Baltinavas muižu, jo vecie cilvēki aizgājuši aizsaulē, panemot līdzi atmiņas, arī fotogrāfijas ar laiku pazūd. Arhīvos vairāk strādā muzeja darbinieces. Es vairāk uzkrāju ko tādu, kas ir periodikā, jo arī periodika ar laiku tiek norakstīta, ko uzzinu, runājot ar cilvēkiem, digitalizēju fotogrāfijas, ja kāds atnes.

Baltinavas bibliotēkā bieži notiek izstādes un ar grāmatām nesaistīti pasākumi. Ko tas dod bibliotēkās darbā?

— Jā, patlaban bibliotēkā skatāma briežuciemietes Laimas Ločmeles rokdarbu un kompozīciju izstāde, Valtera Kaņepes fotoizstāde. Ir bijušas gulbenietes Evitas Zālites un māluplettes Elitas Agitas Janikas lelles. Es aktīvi piedalos adišanas darbīcībās. Man ir Joti laba sadarbība ar Ivetu Gabrāni. Un tas darbojas kā atgriezeniskā saikne. Es palidzu Ivetai, viņa šeit izliek izstādes darbiņus. Tikšanās ar rokdarbniekiem notiek bibliotēkā. Izskatām to, kas man ir krājumā par rokdarbiem. Vēl rīkojām ierakumu sveču liešanu Ukrainas atbalstam. It kā ir un it kā nav bibliotēkas pienākums. Bet uz sveču liešanu nāca daudz bērnu, kuri redzēja grāmatas, līdz ar to radās interese piedalīties citos, jau ar grāmatu saistītos pasākumos. Mēdz teikt, ka viens nav karotājs. Tikai darbojoties kopā,

Foto - A.Kirsanovs

Baltinavas bibliotēkā. Ināra Bubnova bibliotēku jau daudzus gadus uzskata par savām mājām. Pasākumus viņa cenšas organizēt aizvien interesantākus un lasītājiem pievilkīgākus, veidojot arī dažādas izstādes.

var kaut ko izdarīt. Ja es iešu kādam palīgā, kāds nāks palīgā arī man.

Vai vajās brīžos arī draudzējaties ar grāmatu?

— Pirms iemigšanas man rokās ir grāmata. Ja visu dienu nosēdēts pie datora, vakarā vairs negribas ne televizoru, ne sociālos tīklus. Ir jāizlasa jaunākās grāmatas, jo man ir daļa lasītāju, kuriem piegādāju grāmatas mājās. Ja nebūšu lasījusi, tad nezināšu, ko piegādāt. Nesen izlasīju dokumentālo stāstu par Romanovu dinastiju, par Krievijas pēdējā cara ģimeni.

Zinu, ka esat laba saimniece. Piedalījāties pasākumā, kur Baltinavas saimnieces degustēja viena otras konservējumus, ievārījumus, kompotus...

— Ar receptēm apmainos ar kolēģēm, izlasu internetā, esmu sapirkusi daudz žurnālu. Uz burciņu pasākumu biju atnesusi adžiku, gatavoju gurķus tomātu mērcē, ko biedrības "Vaivarīji" sievas izmanto kopzupas vārīšanā, kad notiek kāds lielāks pasākums dabā.

Ar tām receptēm ir tā, ka viena ieietas, bet cita ne. Tā, marinējot gurķus, pieliku citrona šķēlītes, bet dēls nogarašoja un pateica, — nē, tādus vairāk netaisi! Nācās atgriezties pie vecās receptes.

Kāpēc cilvēkam jālasa grāmatas?

— Bibliotēkā pie sienas ir citāti par lasīšanu. Viens no tiem, ko par lasīšanu teicis jau Cicerons: "Aizraušās ar lasīšanu jauniābā baro, vecumā ielīksmo, nelaimē dod patvērumu un mierinājumu, mājās iepriecina, ārpus mājas netraucē."

Kādas sajūtas radās uzzinot, ka saņemiet Atzinības rakstu?

— Nedaru to visu atzinības dēļ. Daru tāpēc, ka jādara, daru to, kas man patīk, bet nekad nevar izdarīt tā, lai visiem patiktu. Tāpēc arī negribas, ka mani izceļ.

Dzīvi attiecas pret lietām

Balvu Centrālās bibliotēkas vadītāja RUTA CIBULE par Ināri Bubnovai skaidrotu ar to, ka viņa ir to sabiedriski aktīvo cilvēku kopumā, kas piedalās Joti daudzu pasākumu organizēšanā Baltinavā, tostarp vairākus gadus pēc kārtas notiek nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanas meistardarbības, ko organizē Nacionālais kultūras centrs un kur no Baltinavas puses galvenais cilvēks ir Iveta Gabrāne, bet aiz viņas atbalsta komandā vienmēr ir arī bibliotēkas vadītāja. Un tādus pasākumus vēl var saukt un saukt: tūrisma akcija "Izbaudi ziemu Ziemeļlatgalē" vai pilsoniski un sabiedriski aktīvo cilvēku atbalsts Ukrainai ierakumu sveču liešanā un citi. Joti daudz tādu lietu, kas bibliotekārei formāli nebūtu jādara vai varētu arī nedarīt, bet Ināra vienmēr atrod saikni ar iedzīvotājiem, atrod saikni ar tēmu, arī iespēju palīdzēt organizatoriski, piemērīt literatūru, dzīvi attiecas pret visām lietām un katrā reizē atrod iespēju, kas pārsniedz amata aprakstā ierakstīto.

Bibliotekāra amata aprakstā minētie pienākumi gadu gaitā mainījušies tādā veidā, ka patiesībā bibliotēka tagad kļuvusi par tādu kā elektronisko pakalpojumu atbalsta punktu jebkuram iedzīvotājam. Bibliotekāri tiek Joti daudz apmācīti strādāt ar visām šīm sistēmām. Un tas būs vajadzīgs tik ilgi, cik ilgi valsts iestādes (jā, jā, es nebaidos no šī apzīmējuma) būs cilvēkam nedraudzīgas, kā, piemēram, Valsts ieņēmumu dienests vai portāls www.latvija.lv, kur normāls cilvēks var galvu nolauzt, ja pāris gados reizi jāaizpilda slimības lapas pieteikums vai kas cits. Arī bankas. Ja normāls cilvēks normālā valodā uzdos jautājumu, banku darbinieku atbilde ne vienmēr būs saprotama cilvēkam no ielas. Tādēļ šo pakalpojumu mēs aizvien vairāk paplašinām un cenšamies būt izglītoti šajā jomā. Grāmatas un periodika bibliotēkās jau paliek kā tradicionālais pakalpojums."

Lappusi sagatavoja I.Zinkovska

Pieredzi lūkojot

Nav jāloka mugura un labi aug

Maruta Sprudzāne

Sakņaugi zaļo uz nebēdu. Kāpostlapas tādas, ka ne abām rokām aptvert. Pa sienu kāpelējušie gurķi briest apalumā. Tomāti ari gatavojas. Un vēl puķu košums gar visām mājas sienām, pagalmā un pie saimniecības ēkas. Kā tas saimniekiem izdodas šajā divainajā vasarā? Paši saka, ka nebūt nav nostrādājušies un muguru lieku reizi neloka. Taču sāvs noslēpums šajā saimniekošanā tomēr ir. To piekrita atklāt BOŽESKULU ģimene Naudaskalnā, kur saimnieko OKSANA un VASILIJS.

Teritorija ap māju viņiem ir paliela, bet sadalīta praktiskos zonējumos, norobežojot pagalmu, sakņaugu dārzu un vēl citus ikdienas dzīvei nepieciešamos laukumus. Viss ļoti glīts, sakopts un uzreiz ievērojams košu puķu podu un skujeņu stādījumu dēļ. Par sakņu dārzu varētu būt īpašs stāsts. Oksana dzīvesbiedram teikusi, ka viņai netik dārzā regulāri locit muguru, stādot un ravējot dobes. Varbūt saknaugus varētu audzēt citādāk, piemēram, augstākās kastēs? Šis projekts ar vīra rokām un tālāko izdomu ir istenojies, un jau otro gadu visdažādākie sakņaugi kopš agrā pavasara līdz ražas novāšanai dzīvo metāla kastēs. Viss dārzs ietilpināts deviņās lielās taisnstūra kastēs, kas novietotas viena otrai līdzās ar celiņiem pa starpu. Protams, tajās ir bagātīgs zemes, kūdras un mēslojuma sajaukums, un jūlijā vidū itin viss kastēs zaļo un spēcīgi aug. Bet saimniece priecājas, ka viņai nav jāloka mugura un lieki jānopūlas. Reizi pa reizi kastes šovasar, protams, aplaistīja, bet nezāles tikpat kā tur neaug. Šādu dārza variantu Oksana noskoņojusies turpināt ari priekšdienās.

Saimnieku dārzā var redzēt veiksmīgus eksperimentus. Krūmmelleņu stādījumi ir labi ieauguši, un līdzās tiem zaļo ari meža mellenītes. Lieki teikt, ka visi augi, kas pie mājas iedēstīti, aug un kuplo vareni.

**Atbildīgi
un
prasmīgi.**

Par
notiekošo
tomātu
mājā
atbildību
uzņēmies
Vasilijs.
Platības
zīņā tā ir
visai liela
siltumnīca,
sākotnēji
tapusi no
fūres
saldētavas
karkasa,
jo
kārtīga
un ērta.
Katr
tomātu

Foto - M.Sprudzāne

**Šī gada
jauninājums.**
Lai pasargātu
no kukaiņu
uzbrukuma,
kāpostus
saimnieki
izdomāja
iestādīt mājā
zem
agroplēves. Tas
ir veiksmīgs
risinājums.

Foto - M.Sprudzāne

Foto - M.Sprudzāne

Gimenes loceklis. Poļaris ir ziemeļnieks, taču labi jūtas savu saimnieku mājās, būdams milēts ģimenes loceklis. Kopā brauc peldēties, reizēm kopā visi uzēd saldumus. Milulim atvēlēta ari iežogota teritorija pie mājas. Bet sapucēt balto kažoku viņu ved uz Gulbeni.

Foto - M.Sprudzāne

Sakņu dārzs aug kastēs. Raža būs laba, lai gan Oksana bilst, ka viņa mācās ari no kļūdām, un ne visi sējumi vienlīdz labi izdodas. Šogad nedaudz sliktāk aug burkāni, toties bietes, salīdzinot ar pērno gadu, ir vienkārši varenas. Kartupeļiem ari patīk dzīve kastē, un vaboles šovasar tos nav atradušas.

Foto - M.Sprudzāne

Pārtop burciņas. Dārza labumus laiku pa laikam, abiem kopā darbojoties vasaras dārza virtuvē, saliek dažādu krāsu burciņas, gatavojet marinējumus, konservējumus vai sālijumus. Pērn viņiem bijušas sagatavotas 350 dažāda tilpuma burciņas. Iemarinējuši ari zaļos tomātus. "Kopēja darbošanās mūs satuvina, paņem laiku, bet tas ir patīkami," atzīst Oksana.

“Kad caur restēm uz

Sadarbībā ar Mediju atbalsta fondu laikrakstā “Vaduguns” publicējam sabiedriski nozīmīgu rakstu sēriju par tēmām, kas stiprina nacionālo kultūrtelpu, sabiedrības saliedētību, kā arī veicina valstisko apziņu un kritisko domāšanu.

Daļa no publikācijām ir latgaliešu valodā. Atsaucoties lasītāju aicinājumam, šos rakstus pārpublicējam latviešu literārajā valodā.

Cietuma kamera, gultas divos stāvos, bariņš ieslodzīto. Visiem no viņiem rit kārtējā cietumnieka diena – vienmuļa un skarba, kādam jau ļoti ierasta. Romantikas, kā rādīts filmās un rakstīts grāmatās, tur nav nekādas. Bet starp šiem vīriem ir kāds ieslodzītais, kuram šī diena dzīvē nes lielas pārmaiņas – ilgi gaidīto brīvību. Vēl pāris stundas, minūtes, un jau dzirdams, – garajā cietuma gaitenī atskan dobjī soļi, kas kļūst arvien tuvāki un spalgi atbalsojas neviesmīligajās, jau savu laiku nokalpojušajās telpās. Cietuma apsarga roka ieslid kabatā, no tās tiek izvilkts smags atslēgu saīšķis, ievietots durvju slēzenē un pāris reizes apņēmīgi pagriezts, līdz čikstēdamas atveras kameras

durvis. Apmēram tā mēs iedomājamies dzives ainu, kad ieslodzītais smacīgās cietuma telpas nomaina pret svaigu gaisu un skatu uz zilām debesīm. Tomēr sajūta, kāda cilvēku pārņem, kad atveras cietuma durvis un viņš beidzot ir brīvs, lielākajai daļai sabiedrības ir sveša. Un, kad brīvība jau iegūta, ir tikai divas izvēles – turpināt mit veco taciņu vai vērt jaunu dzīves lappusi. Cik viegli vai grūti to izdarīt, savā pieredzē dalīties cilvēks, kurš aiz žoga pavadijis lielāko daļu savas dzīves. Tikmēr sarunā ar probācijas speciālistu meklēsim atbildi, kā atbrīvoties no cietumnieka domāšanas un sevī attīstīt pozitīvo potenciālu.

Vairāk nekā puse dzīves – ieslodzījumā

“Nevēlos nomirt cietumā...”

40 gadi - aiz žoga!

“Man tā cietumu dzelzs durvju grabēšana jau smadzenēs sēž. Par Krieviju vispār nerunāsim. Tur jāiziet cauri piecpadsmīt durvīm, lai līdz šmonam* tiktu, un tik klab aiz tevis durvis, un tik klab...,” stāsta 62 gadus vecs balvenietis, kurš vairāk nekā pusi savas dzīves – 40 gadus – pavadijis ieslodzījumā. Pēdējo reizi no cietuma viņš izgāja šī gada 9.aprīlī, kad par alkohola pudeles zādzību no veikala Balvos četrus mēnešus pavadija Jēkabpils cietumā. Tikmēr lielākais termiņš aiz restēm bija padomju laikos – 18 gadi Uļjanovskas apgabala cietumā Krievijā. Balvenieti, kura ķermenis klāts ar kaimiņvalsts cietumā iegūtiem tetovējumiem, Krievijā notiesāja par zādzībām, huligānismu un slepkavību.

Virietis valīsīrdīgi piekrita pastāstīt par savu dzīvi, bet atklāt vārdu nevēlējās.

40 gadi cietumā... Kāpēc viss Jūsu dzīvē izvērsies tieši tā un ne citādāk?

– Šādu jautājumu man uzdevuši un joprojām uzdod daudzi cilvēki. Es viņiem atbildu, – ja dzīvē būtu redzējis savu māti vai tēvu, cietumos nesēdētu. Mani nekad neviens nav glāstījis ar roku pa galviņu un audzinājis par tādu cilvēku, kādam ir jābūt. Es vienkārši nezinu un nepazīstu visu šo jūsu dzīvi! Tas viss ir ļoti sarežģīti... Huligāns esmu jau kopš bērnības, kas ar laiku pārauga cīestsirdīgā kriminālā. Ko lai vēl saka? Sievas man nav, bet ir trīs bērni – dēls un divas meitas. Dēls, kamēr dzīvoja Balvos, gāja pa manām pēdām – četru gadus nosēdēja Jēkabpils cietumā. Tagad viņš strādā ārzemēs. Nesen sazvanījāmies, bet ko viņš man var pateikt? Es viņam nekas neesmu. Tas, ka esmu pietaisījis bērnus, nav jau nekāds rādītājs...

Citu ceļu dzīvē neredzējāt?

– Citu ceļu... Piedzimu Jelgavā, nonācu bērnunamā Baltezerā, bet sešu vai septiņu gadu vecumā mani aizveda uz internātskolu Gaujienā, kas atradās Alūksnes rajonā. Tur arī sapratu, ka man nav vecāku. Uzzināju, ka māte mani pameta, bet tēvs nomira. Kad mācījos 5. vai 6.klasē, uz internātskolu no Alūksnes braukāja visādās tantes. Skolā bija daudz puiku un meiteņu, kuriem nebija vecāku, un tad nu tās tantes vēlējās kādu bērnu adoptēt. Atceros, ka kādudien atbrauca simpatiska sieviete un gribēja mani paņemt kā audžubērnu, bet nekā... Skolotāja atrāca un pateica: “Tikai ne šito huligānu!” Tā arī bija. Pīpēt sāku 3.klasē, dzēru. Viss aizgāja jau tik tālu, ka bezkaunīgi pīpēju mācību stundā zem galda. Skolotāja tikai dievojās, ka atkal es nepatikšanas taisu. Pusi skolas iemācīju, kā dūmu vilkt. Nu un, protams, zagu. Reiz skolotājai stundas laikā teicu: “Man vēders sāp!” Viņa man atļāva aiziet uz tualeti, bet es pa to laiku ātri uz šīs pašas skolotājas dzīvokli. Zināju, kur noliktas dzīvokļa atslēgas, paņēmu tās, dzīvokli attaisīju vaļā un, aiziet, nēmu no tā visu, kas derigs. Zagu arī no skolotāju istabas, jo zināju, ka stundu laikā tajā nevienna nav. Aptiriju somīnas, lai varētu šnabi nopirkst. Bijām piecu puišu banda, bet es – viņu galvenais. Rezultātā mani aizveda uz milicijas iecirkni Alūksnē, kur mani aiztaisīja ciet uz piecpadsmīt diennaktim. Nu huligāns biju, nu.

Un kas pēc internātskolas?

– Internātskolā pabeidzu astoņas klases, pēc kā mani aizveda uz profesionāli tehnisko skolu Apē. Jau pirms sēšanās autobusā un braukšanas uz Api klases audzinātāja man pateica: “Tu

pabeidzi internātskolu un tagad visu mūžu sēdēsi cietumos.” Nolādēja mani, un ar to arī sākās visa mana kriminālā dzīve... Apē mācījos par šoferi un celtnieku, bet skolu nepabeidzu – tur viss turpinājās pa vecam. Dzērām un brīvdienās gājām uz kopītnīm pie tiem, kuri tur palika sestdienās un svētdienās. Izvēlējāmies kādu istabīnu, uzmetām tur uz galda cepuri un teicām: “Ja desmit minūšu laikā cepure nebūs pilna ar naudu, dabūsiet pa galvu!” Viņi raud, saka, ka nav naudas, bet kāda mums par to daļa? Viņi bija nelaimīgi cilvēki... Bija arī reizes, kad cepuri piemētāja pilnu ar naudu. Šajā laikā par zādzībām, kautiņiem un huligānismu pret mani pirmo reizi ierosināja krimināllietu un uz gadu ietupināja nepilngadīgo kolonijā Daugavpilī. Par labu uzvedību gan atbrīvoja divas nedēļas ātrāk. Kolonijā iepazinos ar puišiem no Balvu puses, un trijātā atbraucām uz šejieni dzīvot – Rubeņu ciema apkārti. Sāku strādāt kolhozā “Sarkanais partizāns”. Iepazinos ar topošo sievu un pārvācos dzīvot uz Balviem. Dzērām, protams, bet viņa arī skaidrija apkārt pie citiem vīriešiem. Mājās nebija, bērni nebaroti. Tad kādu laiku dzīvoju arī Briežuciemā.

Droši vien dienējāt arī armijā?

– Jā, iznākot brīvībā no kolonijas Daugavpilī, atnāca pavēste, ka jādodas armijā uz Krieviju, Uļjanovskas apgabalu. Oficiāli dienēju *strojbata* (celtniecības bataljonā), bet reāli nekādas dienēšanas jau nebija. Mums viss bija vienalga. Dzērām un zagām. Nu un vienreiz naktī divatā piebraucām pie būdiņas, kur atradās dažādi celtniecības materiāli. Lai visas tās mantas no turienes nozagtu, parasti sargus vajadzēja piekaut. Šajā reizē viņi, baidīdamies, ka tiks piekauti, sāka bēgt prom. Ieraudzījām, ka sargi paslēpušies ceļamkrānos. Tā trīs cilvēkus no turienes izmetām ārā. Saprotams, ka viņi nositās... Kādā citā reizē mans biedrs, ar kuru kopā to visu pastrādājām, aizgāja uz veikalū zagt, un viņu noķēra milicija. Tā viņš, būdams nepieredzējis un nezinādams, kā ar miličiem jārunā, jaunam kapteinim – izmeklētājam izstāstīja pilnīgi visus mūsu piedzīvojumus. Pēc divām nedēļām mani izsauca armijas rotas komandieris un teica, ka mani meklē tas pats izmeklētājs. Aizgāju uz milicijas punktu, apsēdos uz beņķa. Viss jau iepriekš bija sagatavots tā, ka, sēzot uz krēsla, ūdens bija līdz celgalim. Viņi domāja, ka es atzišos, bet no sākuma visu noliedzu. Pēc tam to darīt vairs nebija jēgas, un visu atzinu. Tā man piesprieda 18 gadus cietumā turpat Krievijā, Uļjanovskas apgabala. Manu līdzīnātāju notiesāja uz 22 gadiem.

Kā atceraties tur pavadīto laiku?

– Biju stingrā režīma cietumā, kur nosēdēju visus 18 gadus – no zvana līdz zvanam. Nu, ko var teikt? Krievijā ir citi cilvēki, cita saprāšana un citi cietuma uzskati. Cietumā strādāju, vasarā bija dažādas sacensības, varēja sportot. Zona bija liela – varēja iet un staigāt. Tur bija seši galvenie ieslodzītie, kuri cietumā kūrēja visas lietas un pārraudzīja cietumniekus. Viņi uzzināja, ka māku taisīt visādās lietas – lādītes, blocīņus, albumus. Tā ar tiem galvenajiem zagļiem iedraudzējos, kuriem tad tās mantas arī taisīju. Kopumā viss bija labi, attiecības ar citiem – normālas. Trīs mēnešus pirms cietumsoda termiņa beigām mani gan iesēdināja karcerī, jo pieķera, ka nakts neguļu, bet galvenajiem ieslodzītajiem taisu lietas. Un tas jau ir viens no lielākajiem pārkāpumiem, jo apsargi naktis ieslodzītos pārskaita, un visiem ir jāguļ. Kad atbrīvojos no cietuma, man bija 36 gadi.

Cietumnieka ceļš turpinājās Latvijā?

– Jā. Pagāja nedēļa, un mani atkal iesēdināja – šoreiz uz astoņiem vai pieciem gadiem Brasas cietumā un par ko tieši, pat īsti neatceros, bet atkal bija kaut kādi kautiņi, sišanas un tamlīdzīgi. Slepavības gan nebija. Šāda epizode manā dzīvē bijusi īstā viena – Krievijā. Un vispār, lai es atcerētos visas savas sodāmības... To bijis tik daudz. Žēl, ka izsviedu ārā savu lielo bībeli, kur bija sarakstītas visas manas sodāmības. Jebkurā gadījumā esmu bijis gandrīz visos Latvijas cietumus, no kuriem daļa jau slēgtā – bez Brasas esmu sēdējis arī Šķirotavas, Valmieras, Daugavpils cietumos un Rīgas Centrālcietumā. Piecus termiņus esmu bijis arī Jēkabpils cietumā, no kurienes pēdējo reizi atbrīvojos pavisam nesen – 9.aprīlī. Tagad man cietumsodus dod vienkārši par alkohola pudeles nozagšanu. Aizeju uz veikalū Balvos, nozogu, un viss, – cietums uz dažiem mēnešiem vai sabiedriskais darbs.

Vajag sevi nodarbināt, tad arī zāgšana nebūs prātā!

– Nu tur jau tas suns arī aprakts! Lielākais brīvībā pavadītais laiks starp manām ieslodzījuma reizēm bijuši astoņi gadi – visi policisti Balvos brīnījās, – kā tā var būt?! Kāpēc šajā laikā nesēdēju cietumā? Tolaik mans darbs bija agri no rīta piecelties un prom uz mežu lasīt ogas. Līdz ar to nebija laika domāt, kur un ko nozagt vai kādu piekaut. Bet viss jau sākas ar dzeršanu. Ja stipri piedzeros, vajag iet uz veikalū un nozagt pudeli. Arī tagad dzeru – neesmu bijis skaidrā kopš atbrīvošanās no cietuma 9.aprīlī. Galvenais, lai būtu iespēja nopelnīt un nopirkst maizīti, kādu alus pudeli. Man tagad galvenais ir ogu laiks mežā, tad arī par zādzībām nedomāju.

Atgriežoties pie cietuma tematikas, – kā tur dzīve rit Latvijā?

– Ir kastu sistēma – *blatniji, mužiki, gaili**. Piemēram, *gaili* hierarhijā ir viszemāk stāvošie – pie viņiem nedrīkst pieskarties, kopā ēst un tēju dzert, pīpēt vienu cigaretē. Savulaik, kad cilvēks cietumā nonāca pirmo reizi, mans darbs bija ar viņiem pārrunāt visu cietuma dzīvi, lai zinātu, kas un kā, ko drīkst un nedrīkst darīt. Vienam otram bija saprāšana, bet, ja *pervohods** ielida *kasjakā**, viņam atpakaļceļa vairs nebija. Ľoti uzmanīgam jābūt kāršu spēlē. Ja zaudēji un neatdevi parādu, pats vainīgs – pēc tam nestāigā un nečiksti, ka tev visu atjems! Ja nemāki spēlēt, nespēlē, – ko lien, kur nevajag! Nu un vienmēr, kad cietumā ir kāds jautājums vai vajadzība, vajag prasīt, nevis klusēt. Gribi ēst? Palūdz ēdienu saviem kameras biedriem, un viņi tev to iedos. Nav tā, ka atteiks un pasūtīs tālāk. Centrālcietumā bija gadījums, kad viens ieslodzītais gribēja ēst, bet neko neteica un pa nakti sāka *krisot** – zagt maizi. Un par *krisošanu* zini, kas ir? Ja *žurka* noķerta, tad viņam melnais krusts virsū un visa dzīve cietumā sabendēta. Arī tam maizes zaglim nākamajā rītā ar kannām, ar kurām kamerās putru nesa iekšā, tā sašķaidīja galvu, ka... Man viņa pat žēl palika. Teica, ka pēc tam slimnīcā nomira, bet īsti nezīnu.

Kad šogad aprīlī izgājāt no cietuma, pārdomājāt, ka ir tikai divi ceļi – dzīvot pa vecam un atkal mētāties pa cietumiem vai arī visu sākt no jauna?

– Tagad mēs dzīvojam Eiropā, kur ir pavisam cita dzīve un domāšana, bet krievu laikos viss bija pie vienas vietas. Cilvēks izgāja no cietuma un pēc nedēļas vai mēneša atkal bija aiz

spīd saule”

“Brīvībā ir cits gaiš...”

Sajūta, kad apsargs atver cietuma durvis un atkal esi uz brīvām kājām, ir neaprakstāma, – kā septītajās debesis! Un es nerunāju par cietumā nosēdētām kaut kādām nedēļām vai pāris mēnešiem. Nosēdi vairākus gadus – piecus, astoņus, desmit – un tad pateiksi, ko jutīsi, iznākot no cietuma! Brīvībā ir pavism cits gaiš, un tad tu to ieelpo – vai dienīgas... Un labi, ja vēl ir ģimene, kas tevi sagaida, pieņem, atbrauc pretī. Ja sagaida sieva, gribas raudāt, ja nesagaida... Bet tu jebkurā gadījumā zini, ka jābrauc mājās. Un cik reizes ciitem esmu teicis, lai daudz nedzer, bet aizbrauc mājās, dodas vannā nomazgāties un tikai tad uzklāj galdu... Bet nē! Nepaiet mēnesis, un viņš atkal iesēžas tarbā uz astoņiem gadiem! Vai tad tā ir dzīve, vai tas ir normāli? Man jau arī tie gadi sāk brukti virsū, un sāku nedaudz domāt uz vecumdiņām. Ne jau visu mūžu man sēdēt aiz žoga. Nevelos nomirt cietumā...

/No galvenā raksta varoņa teiktā/

Foto - "Vaduguns" arhīvs

restēm. Ja toreiz kāds stāstīja, ka vairs negrib sēdēt cietumā, tādas runas bija kaķim zem astes. Kāpēc tā? Nezinu. Varbūt cilvēkā cietumnieka gars sēž iekšā, varbūt kaut kāds instinkts, pieradums. Personīgi es pie zonas režīma jau esmu pieradis, bet vairāk sēdēt cietumā tiešām negribu. Pieliek trakot, lai gan atkal nokļūtu cietumā varu pavism mierigi, jo man ir ļoti netīra pagātne. Atliks uztasīt vismazākā nepatikšanas, un viss. Vai grūti nenostāties uz vecā ceļa? Viss atkarīgs no paša. Tikai no paša...

Atskatoties uz saviem 62 nodzīvotajiem gadiem, ko dzīvē mainītu, ja būtu iespēja visu sākt no sākuma?

– Brauktu uz ārzemēm – strādātu un pelnītu pieklājīgu naudu. Varbūt iepazītos ar sievieti un apprecētos. Dzīvotu

normālu dzīvi – bez cietuma! Ziniet, man ir daudz draugu. Satieku viņus tepat, pie Balvu autoostas, un viņi man prasa: “Vecais, ja es tikšu cietumā, ko man darīt, kā man tur dzīvot?” Atbildu, ka esmu jau noguris no visiem šiem jautājumiem. Nevajag man brīvībā uzdot jautājumus par cietumu! Ja jūs zinātu, cik daudz kasetes un diskus ar cietuma dziesmām esmu izplivinājis vējā! Man slikti paliek, tikišdz tās izdzīrdu! Visus šos cilvēkus, kuri man uzdot šādus jautājumus, neesmu ne audzinājis, ne viņiem skolotājs esmu. Katram ir savas dzīves un katras dzīvo pa savam. Ja cilvēkam jaunības gados nav prāta, tad vēlāk viss viņam nāks atpakaļ. Un tad viņš varēs bardināt pupu lieluma asaras un čikstēt: “Mammīt, kāpēc es tā izdarīju?” Bet tev taču pašam ir savas smadzenes! Vajag agrāk domāt, agrāk...

* **Šmons:** ieslodzītā pārbaude.

* **Blatniji, mužiki, gaiļi:** neformālās cietuma hierarhijas pamata kastas bijušajās PSRS valstīs; blatniji – augstākā un ietekmīgākā kasta, mužiki – visdaudzskaitligākā ieslodzīto grupa, kuru veido vairums cilvēku, kuri nonāk cietumā; gaiļi – viszemākā kasta.

* **Pervohods:** cilvēks, kurš ieslodzījuma vietā nonācis pirmo reizi.

* **Kasjaks:** problēma (ielist *kasjakā* – radīt sev problēmu);

* **Krisot:** slepus zagti.

Saruna ar probācijas speciālistu

No destruktīvas domāšanas uz pozitīvu attīstību

Valsts probācijas dienesta izveide Latvijā ir apliecinājums tam, ka sociālās sistēmai mūsu valstī nav atriebības rakstura, likumpārkāpējs nav zudis sabiedrībai un valsts uzņemas atbildību par saviem iedzīvotājiem. Kā bijušajam ieslodzītajam palīdzēt atbrīvoties no destruktīvas domāšanas un rīcības un attīstīt savu pozitīvo potenciālu? Saruna ar Valsts probācijas dienesta Latgales reģiona teritoriālās struktūrvienības Balvu nodaļas vadošo probācijas speciālistu, nodaļas vadītāju JURI RAGOVSKI.

Šogad Valsts probācijas dienests atzīmē 20 gadu jubileju. Sabiedrībai šī iestāde nav sveša, bet kā parasti aizrit probācijas speciālista ikdienu?

– Darba dienas ir diezgan atšķirīgas. Daļu no laika pavadām, tiekoties ar klientiem nodaļā, daļu – braucot vai ejot pārbaudīt klientus sabiedriskā darba izpildes vietās un apsekojot viņu dzīvesvietas. Izbraukumi ir visa Balvu novada teritorijā. Sazināmies arī ar darba devējiem, lai organizētu sabiedriskā darba izpildi un to kontrolētu, tiekamies vai sazināmies ar sadarbības partneriem citās iestādēs, lai plānotu kopīgu darbu mūsu klientu resocializācijas jomā. Savukārt vēl daļu laika strādājam pie datora – gatavojam dokumentus (sarunas aprakstus, informācijas pieprasījumus, uzaicinājumus, brīdinājumus, lēmumus par pienākumu noteikšanu, iesniegumus tiesai), savas darbības katrā no klienta lietām atspoguļojam vienotajā elektroniskajā klientu uzskaites sistēmā, kur arī elektroniski pievienojam visus dokumentus, kas attiecas uz konkrētās klienta lietas vadību.

Kā varētu raksturot vidējo probācijas dienesta Balvu nodaļas klientu?

– Pamatā tie ir vīrieši vecumā no 19 līdz 55 gadiem ar pamatlīdzību. Tikmēr sieviešu īpatsvars no visiem probācijas klientiem ir 10 %. Visbiežāk cilvēki probācijas dienesta

uzraudzībā nonāk par zādzībām, transportlidzekļa vadīšanu alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē un par izvairīšanos no tiesas nolēmuma pildišanas.

Kādi ir galvenie iemesli, kādēļ cilvēks izdara noziedzīgus nodarījumus?

– Cilvēks ir sociāla būtne, kurš augot savus uzvedības modeļus iemācās no apkārtējiem. Sociālās vides faktori un to, kādu pieredzi esam guvuši, ietekmē arī mūsu turpmāko uzskatu un vērtību veidošanos. Tomēr nav tā, ka vienādā vidē auguši cilvēki noteikti rikosies līdzīgi. Ir apstākļi, kurus nevarām mainīt, taču pieaugot mēs paši esam atbildīgi, kādas izvēles izdarām. Tāpēc, ja apzināmies, ka nepieciešamas izmaiņas, varam apgūt arī veiksmīgākas rīcības iemaņas. Taču bieži izvēlamies nemainīties, jo ērtāk ir neko jaunu nemācīties un neuzņemties atbildību, bet vainot apstākļus. Darbs ar probācijas klientu vērstās uz to, lai viņš pamanītu, kādas izmaiņas nepieciešamas, mācētu plānot un īstenot pārmaiņas. Rezultātā mainās veids, kā cilvēks domā par savu problēmu, pārstāj to noliegt, nerunā par to, ka mainīties ir par vēlu, bet sāk saprast, ka jārīkojas, un jāsāk meklēt risinājumus.

Vai ir daudz klientu-recidīvistu, kuri turpina izdarīt jaunus likumpārkāpumus?

– Runājot par recidīvu, mainīt ierasto uzvedību nav viegli ne tikai probācijas klientam, bet jebkuram cilvēkam. Nevaram sagaidīt, ka būs tikai veiksmes stāsti. Novērtējam katru darbību, ko clients apzināti veic, lai neatgrieztos pie noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, bet iemācītos sasniegt sev vēlamo, nepārkāpot citu cilvēku drošības robežas. Ir svarīgs katrs skaidrības vai nodarbinātības periods, jo tā ir pieredze, kas palīdz noticēt savai varēšanai turpināt pārmaiņas arī tad, ja sākumā nav izdevies.

Vai ir liels to probācijas klientu īpatsvars, kuriem pēc atgriešanās no ieslodzījuma nav pie kā dотies?

– Jo ilgāks bijis izciestais sods ieslodzījuma vietā, jo grūtāk atgriezties pie ikdienas dzīves sabiedrībā. Bija gadījums, kad no cietuma atgriezās jauns vīrietis, kura vienīgais tuvinieks laikā, kad viņš izcieta sodu, devās aizsaulē. Klients plānoja uzturēties lauku mājā, kur iepriekš dzīvoja, bet mums bija informācija, ka māja vairs nav apdzīvojama. Bija jādomā, kā klients nodrošinās savas pamatvajadzības. Tādos gadījumos svarīga vairāku iestāžu sadarbība. Sazinājāmies ar cietuma sociālo darbinieku un pašvaldību, kurā klients bija deklarēts. Probācijas klients, vēl esot ieslodzījumā, pašvaldībai nosūtīja iesniegumu par dzīvojamās platības piešķiršanu. Var teikt, ka konkrētajā gadījumā pagastā šo cilvēku neatstāja bez atbalsta – ar pašvaldības transportu atveda no ārstniecības iestādes, piešķira vietu krizes dzīvoklī, arī uz pirmo tikšanos probācijas dienestā klientu atveda sociālā darbiniece. Vēlāk sociālā dienesta darbinieki pacietīgi palīdzēja klientam risināt gan sadzīves, gan nopietnas veselības problēmas. Veiksmīgi bija tas, ka darbā ar šo probācijas klientu izmantojām starpinstitūciju sanāksmes, kad, sanākot kopā ar sociālajiem darbiniekiem, Valsts policijas un pašvaldības policijas pārstāvjiem un ģimenes ārstu, apsriedām, kāda ir pašreizējā klienta situācija un iespējas katrai no iesaistītajām pusēm viņam palīdzēt. Meklējām risinājumus un vienojāmies par konkrētām darbībām. Jāpiebilst, ka to, vai nepieciešams sasaukt starpinstitūciju sanāksmi, pēc vajadzības pieaicinot dažādus speciālistus, izvērtējam par katru uzraudzībā esošu klientu. Parasti šādas sanāksmes sasaucam to klientu lietas, kuri iepriekš izdarījuši smagus noziedzīgus nodarījumus, viņiem ir grūtības patstāvīgi risināt problēmsituācijas un pastāv augsts risks, ka viņi var izdarīt jaunu noziedzīgu nodarījumu. Tas palīdz klientam mainīt uzvedību, sakārtot sadzīvi, kā arī veicina to, ka viņš turpmāk neapdraudēs sabiedrību.

Sagatavoja A.Ločmelis

Ar vēlmi palīdzēt cilvēkiem augt Mīlestība paceļ dvēseli spārnos

Aija Socka

Šajā laikā daudziem jauniešiem ir aktuāls jautājums par profesijas izvēli, par jomu, kurā darboties nākotnē, strādājot darbu, kas patīk un interesē. Savā pieredzē par aicinājumu, kas ir astroloģija, dalās mūsu novada iedzīvotāja LINDA BARKĀNE.

Kad sapratāt, ka interesē astroloģija, ka vēlaties apgūt zināšanas šajā jomā?

– Savu dzīvi varētu sadalīt divās daļās – pirms un pēc astroloģijas. Pie astroloģijas nonācu 2018.gadā, kad manā dzīvē nebija sevišķi viegls periods, biju nonākusi tādā kā strupceļā. Jautājumu bija vairāk nekā atbilžu. Arvien sāka nodarbināt dzīves jēgas meklējumi un pašai bija sajūta, ka esmu apmaldījusies dzives labirintos. Ir cilvēki, kas astroloģiju pielīdzina burvju, raganu un zīlnieku padarīšanai, bet tas tā nav. Astroloģija ir tūkstošiem gadu sena mācība par kosmosa ķermēnu izvietojuma mijiedarbību ar cilvēkiem un notikumiem uz Zemes. Astroloģija dod skaidrojumu par to, kā makrokosmoss – Saules, Mēness, citu planētu, zvaigžņu un asteroīdu izvietojums – dzimšanas brīdi nosaka cilvēka rakstura iezīmes un likteni. Vienīgais maģiskais moments saistībā ar astroloģiju bija tas, kā nonācu līdz tam, ka jāmācās astroloģija. Kādā diezgan skumjā augusta dienā sapratu, ka tā, kā līdz šim, turpināt vairs nevar. Ir kaut kas jāmaina! Un tad atnāca atziņa, ka vēlos turpināt augt un attīstīties, bet ne jau tajā virzienā, kurā strādāju un darbojos iepriekš. Tas bija tāds pēkšņs apskaidrības moments, kad vienkārši vienā mirklī sapratu, ka mācīšos, un tā būs astroloģija. Kāpēc astroloģija? Grūti pateikt, bet, iespējams, tas ir manas dvēseles izvēlēts ceļš, un brīdī, kad klājās smagi, šī atklāsme atnāca, lai atvieglotu un piepildītu manu turpmāko dzīvi. Pirms tam nekad nebiju iedomājusies, ka varētu ko tādu mācīties. Par astroloģiju zināju tik vien, kā ikdienas lasītie horoskopī, kuriem līdz galam nenoticēju, jo mani nepārliecīnāja, ka tik vienkārši var visus pasaules cilvēkus iedalīt tikai tiekā 12 daļas un gandrīz visiem paredzēt vienu scenāriju. Vienmēr šķita, ka katrs cilvēks ir unikāls, un to man arī atklāja īstā astroloģijas apguve, jo ir daudz dažādu aspektu, kas ietekmē katru cilvēku.

Tā kā tuvojās jaunā mācību sezona, jau pēc dažām nedēļām biju uzsākusi mācības Andra Rača Astroloģijas skolas 1.kursā. Arī skolu un skolotāju sajutu tīri intuitīvi, jo, daudz nedomājot, vienkārši pieteicos mācīties, un jau pirmajā nodarībā sapratu, ka neesmu kļūdījusies, ka esmu īstajā vietā un esmu sastapusies ar savu Skolotāju!

Vai pirms tam jau bija iegūta kāda izglītība?

– Pirms astroloģijas vairāk nekā 10 gadus strādāju par grāmatvedi, bet vienmēr paralēli bija nepieciešams arī radošais moments dzīvē, tāpēc labu laiku darbojos kā floriste. Arī joprojām radu interjera dekorus – sapņu ķērājus, ko, izmantojot rokdarbnieku platformu *Etsy*, pārdodu visā plašājā pasaule.

Izvēloties studēt astroloģiju, ko vēlējāties uzzināt? Kā šo izvēli uztvēra tuvie cilvēki?

– Sākot studēt, sapratu, cik dažādi katrs esam, kāpēc daži cilvēki savā starpā pievelkas kā magnēts, bet ar dažiem pilnīgi un galīgi nav iespējams saprasties. Un tas nav ne labi, ne slīkti, bet ir vērtīgi to apzināties un pieņemt. Nemeklēt vainīgos, bet saprast, ka katrs esam unikāls.

Cilvēki, kuri uzzina, ka mācos astroloģiju, vienmēr uz to raugās ar lielu interesu. Parasti jau ir vairāk tie zīnkārigie, kuri jautā, lai paskatos viņu kartes, ko varu pastāstīt interesantu. Bet īsti tā jau nav astroloģijas būtība. Astrologs ir skolotājs, kura virsuzdevums ir palīdzēt cilvēkam virzīties uz augšu – gan sociāli, gan garīgi. Viņa misija ir palīdzēt cilvēkam augt. Vecāki ļoti pozitīvi un atbalstoši uztvēra manu domu studēt. Mācoties 3.kursā, atcerējos laiku, kad mācījos 10.klasē – tolaik tētis bija aizrāvies ar horoskopiem un numeroloģiju, un ieteica, ka es pēc 12.klasses varētu mācīties astroloģiju, ka tagad arī Latvijā esot parādījušās dažas astroloģijas skolas, tas bija 2000.gadu sākums. Protams, tajā laikā to neuztvēru nopietni, jo bija tikai divas lietas, kas mani interesēja – gribēju būt vai nu aktrise, vai psiholoģe. Tagad, protams, izprotot savu astroloģisko karti, redzu, ka no manis būtu sanākusi izcila aktrise, bet tieši bērnu izrādēs vai kādā leļļu teātrī. Bet, redz, tā nu sanāca, ka esmu piepildījusi sava tēta seno vēlēšanos, par kuru biju pavisam piemirsusi.

Kā raksturotu studiju procesu, kas vairāk interesēja?

– Mācoties astroloģiju, manuprāt, galvenais ir atrast savu skolotāju! Mācību procesu izbaudīju, sāku iepazīt sevi, atklāju savus patiesos talantus, kā arī apzinājos īpašības, kas mani nav spilgti izteiktas. Visgrūtāk bija pieņemt savas negatīvās īpašības, bet, tikai atzīstot un pieņemot tās, varam virzīties tālāk. Paralēli studijām bija darba ikdienu, kur nācās saskarties ar dažādiem klientiem, un astroloģija palīdzēja arī šeit – bija vieglāk atrast pareizo valodu ar katru klientu, jo zināju, ko viņš domā un ko vēlas. Astroloģijas studijas arī palīdzēja saprast savus dzīves uzdevumus, kam esmu dzimis, savas dzīves jēgu. Labāk sāku izprast savus bērnus un vecākus, viņu motivācijas.

Kāda ir darba ikdienu, kur un kā pielietojat apgūtās zināšanas?

– Pašlaik pamatā nodarbojos tikai ar astroloģiju, pa retam uzmeistarōju kādu amuletū – sapņu ķērāju. Arī pašai mājās ir vairāki – ar spalvām, ar dabīgajiem akmeniem – spēkam un aizsardzībai, ar zvārgulišiem – lai tie ar savu smalko skaņu vibrācijām attīra telpu un auru.

Ikdienai paitet, veidojot astroloģiskās kartes, dodot padomus. Prieks par vecākiem, kuri interesējas par bērna talantiem un palidz tos attīstīt, kuri cenšas izprast savas atvases, lai palīdzētu tiem augt par spēcīgām personībām bez bērnības traumām un psiholoģiskām problēmām, kas vēlāk dzīves garumā jāmēgina novērst un izprast ar psihologu un psihiatru palīdzību. Audzināt bērnu saskaņā ar zvaigznēm nozīmē iepazīt viņa raksturu, talantus, lai nodrošinātu laimīgu un veselīgu bērnu attīstību. Astroloģija palīdz uzcelt tiltu starp vecākiem un bērnu. Ja bērns ir iepazīts, tad līdz ar to ir novērstas kādas briesmas, un sastopamākā parādība, ka vecāki bērniem “uzspiež savu zīmogu” un gaida (vai pieprasīja), lai bērni dara lietas, ko tie nevar izdarīt, jo tās neatbilst viņu raksturam.

Kādi ir tuvākie nākotnes plāni profesionālajā jomā?

– Jau ar šī gada septembri esmu pieteikusies uz sava skolotāja Andra Rača Profesionālās pilnveides kursu, kur mācības būs vienu gadu, kā arī plānoju studēt, dzelāk apgūstot nākotnes prognožu metodes, astroloģijas skolā, kuru vada Liga Širona, Jānis Bēniķis un Maija Krafte. Domāju, ka arī ar šim zināšanām nekas nebeigsies, jo astroloģija ir tas, ko mācos no sirds. Pagaidām interesentus konsultēju attālināti, kā arī veidoju rakstiskas astroloģijas kartes ar ieteikumiem, bet nākotnē plānoju tikties arī klātienē, jo klāties tiksānas tomēr ir krietiņi sirsniņķakas un vērtīgākas.

Ko var pateikt par cilvēku, ieskatoties viņa astroloģiskajā kartē?

– Principā visu svarīgāko, pat cilvēka izskatu var noteikt pēc astroloģiskās kartes. Arī ienākumu gušanas veidus, karjeru, to, kāds darbs piemērotāks, kādi talanti piemīt, kādu labāk izvēlēties izglītību, kādus partnerus cilvēks sev piesaista, kādu mājvietu labāk izvēlēties... Astroloģija palīdz ieraudzīt cilvēka stiprās puses, kuras sirds dzīlumos ikviens jau nojauš pats, tikai maldoties pa dzīves labirintiem, esam zaudējuši saikni ar šo savu iekšējo sajūtu. Astrologs cilvēka dzimšanas kartē atrod potenciālu, dzīves misiju, ceļu, vēlamās nodarbošanās, hobijus, bet viņš nevar garantēt, ka cilvēks ar to nodarbosies.

Vai nācies saskarties ar viedokli, ka cilvēki netic astrologa teiktajam, ka šo profesiju uzskata par nenopietnu?

– Nē, manā ceļā tādi nav gadījusies. Izņēmums ir vienīgi tādi, kuri domā, ka astroloģija ir ikdienas horoskopī 12 zodiaka zīmēm. Es arī nekad agrāk šo neuztvēru nopietni, bet īsti astroloģija ir pavisam kas cits. Arī mūsu vecmammass principā vienmēr ir izmantojušas kaut ko no astroloģijas, jo par Mēness ieteikmi, manuprāt, ir dzirdējis katrs. Par jaunu, vecu, pieaugušu Mēnesi. Mana vecmamma vienmēr savā mājas soli īēma vērā šo debesu spidekli. Astrologam var neticēt, bet, ja esi godīgs pret sevi un pieņem arī savus trūkumus, tad nav pamata neticībai.

Kādam jābūt zvaigžņu stāvoklim cilvēka dzimšanas brīdī, lai teiktu, ka viņš piedzīmis zem laimīgas zvaigznes?

Pie dabas. Linda ar ģimeni dzīvo laukos un atzīst, ka nemainītu lauku mieru ne pret ko pasaulē: “Vislabākā atpūta man ir kopā būšana ar savu ģimeni – kopīgi izbraucieni, pastaigas ar garām un dvēseliskām sarunām. Patīk melnā pirts, bez tās grūti ilgstišķi iztikt. Pirts dziedina, noņem saspringumu un stresu, tā ir vieta, kur atjaunoju energiju. Pēc pirtīšas jūtos kā no jauna piedzīmusi.”

– Šis atkal ir visai nosacīts jēdziens, jā, protams, cilvēka dzimšanas kartē redzu, ka cilvēkam ir stiprs Jupiters, kas teorētiski nozīmē, ka cilvēks ir dzimis zem laimīgas zvaigznes, bet ne vienmēr tas dzīvē tā strādā. Jo piedzīšana zem laimīgas zvaigznes dod ļoti daudz ko par velti, dod arī slinkumu, kā rezultātā cilvēks tā arī dzīvo – pieradis, ka viss iekrit rokās pats, cilvēks neizjūt pateicību par to, kas ir. Pēc maniem novērojumiem, veiksmīgākā tomēr ir tie cilvēki, kuriem dzīvē ielikts arī savs grūtums, šķēršļi, kas jāpārvār, sāpes, kas jāizdzīvo. Tikai tāds cilvēks no sirds izbaudīs savus sasniegumus, novērtēs visu to labo, ko dzīve ļauj piedzīvot, un spēs saglabāt sirds gudrību un dalīties tajā ar līdzcilvēkiem.

Vai zvaigznēs jau ir rakstīts, piemēram, cik labs vai ļauns, cik strādīgs vai slinks ir cilvēks?

– Jā, to slinkumu vai strādīgumu gan var ļoti labi redzēt. Bet, ja slinkumu var ārstēt, tad ar tiem traki strādīgajiem gan ir grūtāk. Vai tad tāds kārtīgs darba rūķis vispār māk atpūsties un nosēdēt mierā? Bet atpūta cilvēkam ir vitāli nepieciešama. Ideāli, ja dzimšanas kartē ir stiprs gan Marss, gan Jupiters. Kā jau teicu, ar vienu pašu Jupiteru varbūt liels slinkums, bet, ja ir arī stiprs Marss, tad tāds cilvēks būs aktīvs mūža garumā, bet Jupiters būs kā līdzās stāvōsais Dieviņš, kas iedos veiksmi.

Labais un ļaunais – tā jau ir mūženā tēma. Bez ļaunā mēs nezinātu, kas ir labs, un otrādi. Mūsos katrā dzīvo gan labais, gan ļaunais – kuru barosim, tas arī augs.

Kā vērtējat ikvienu cilvēku iespēju būt laimīgam? Cik daudz to nosaka apstākļu sakritība vai zvaigznes, cik – pats cilvēks?

– Domāju, ka laimīgs var būt ikviens, ir tikai jābūt vēlmei! Un jāapzinās, ko katram nozīmē laime! Arī to var redzēt katra astroloģiskajā kartē. Laime jāmāk ieraudzīt arī ikdienas sīkumos! Un jābūt pateicīgam par šim mazajām ikdienas laimītēm.

Lai mēs spētu labi dzīvot šodienā un nākotnē, ir nepieciešams pilnībā pieņemt savu pagātni. Godāt un cienīt savus vecākus. Kad pieņemam un milām savus vecākus, ne tikai iegūstam dvēseles mieru, bet to nododam arī viens otram un saviem bērniem. Miliet un cieniet savu partneri, jo mīlestība paceļ dvēseli spārnos, tā dziedē dvēseli. Tikai ieplūstot mīlestībai, dvēsele ir laimīga!

Foto - no personīgā arhīva

*Sākums 3.lpp

“Kādēļ vienam liedz, otram ļauj?”

Jaunā vieta atrodas tālāk

SIA “Wake up” valdes loceklis KRISTAPS VANAGS skaidro, ka atļauja veidot ūdensmotocikla ielašanas vietu nav attiecīnāma uz iepriekšējo un vairs šādiem mērķiem neizmantoto vietu pludmalē, jo jaunā vieta no iepriekšējās atrodas vairāk nekā 200 metrus uz austrumiem. “Dabā redzams, ka ierādīta vieta neatrodas tieši blakus iedzīvotajū izmantotajai peldvietai. Tāpat būtiski ir tas, ka, izsniedzot atļauju, paredzēta braukšanas zonas iezīmēšana, kas palielina drošību pārējiem ezera izmantotājiem. Attiecībā uz minēto piestātnes pontonu arī jāprecīzē, ka pakalpojumu sniedzējam tiks atļauts pārvietot un lietot vienu no septiņiem pontona posmiem. Runājot par to, ka ūdensmotociklu iznomātājiem varētu nebūt pietiekamas pieredzes šādas tehnikas vadišanā, kas tādējādi drošības riskus potenciāli varētu palielināt vēl vairāk, vēlos teikt, ka mums nav pamata Balvu novadā pilnībā aizliegt ūdensmotociklu lietošanu vai to nomu. Gluži preteji, – rēķināmies, ka lielākā daļa Balvu iedzīvotāju nevar atļauties ūdensmotociklu, tāpēc īslaicīgas nomas iespējas vērtējamas pozitīvi. Ūdensmotocikli pasaulei tiek plaši lietoti, un lielie ezeri tiem ir piemērots vieta, ja ūdensmotociklu lietošana tiek atbilstoši organizēta. Tuvākajā laikā plānots izstrādāt noteikumus, kas precīzētu likumā noteiktos principus drošai ūdensmotociklu lietošanai Balvu novadā. Plānots, ka ūdensmotocikla lietošana nebūs atļauta tuvāk par vismaz 50 metriem no iedzīvotāju izmantotās pludmales. Mūsuprāt, pakalpojumu sniedzēja organizēta ūdensmotociklu darbība varētu būt drošāka nekā individuāli organizēta. Pakalpojumu saņēmējiem arī katrā reizē tiek atgādināti drošības noteikumi, kā arī notiek vizuāla lietotāja novērtēšana un pakalpojuma sniedzējs kopumā nodrošina kārtību,” uzsver K.Vanags.

Visticamāk, vajadzēs uzrādīt dokumentus un parakstīties

Kas attiecas uz to, ka ūdensmotocikla vadišanai nepieciešamas tiesības, Balvu novada pašvaldībā skaidro, ka Latvijā transportlīdzekļu tiesību spēkā esamību pārbauda caur atbildīgajām iestādēm pieejamajām datu bāzēm, ievadot personas datus no uzrādītā personu apliecināša dokumenta. “Pakalpojumu sniedzējiem šādu datu bāzu, lai pārbaudītu vadītāja apliecības esamību, nav. Tāpēc tiesību pārbaude, runājot konkrēti par SIA “Wake up”, domājams, notiks, uzrādot personas dokumentu un pakalpojuma saņēmējam parakstot apliecinājumu par vadītāja tiesību spēkā esamību. Vienlaikus redzamā vietā būs norāde par vadītāja tiesību nepieciešamību un likumā noteikto 100 līdz 250 euro sodu par tiesību neesamību, kā arī informācija, ka “Ceļu satiksmes drošības direkcijā” vienas dienas laikā iespējams ērti iegūt vadītāja tiesības, aizpildot testu un samaksājot 11,40 euro,” informē pašvaldībā.

Arī Balvu novada domes priekšsēdētājs SERGEJS MAKSIMOVS uzsver, ka ūdensmotocikliem pludmales zonā nav jāpārvietojas, tādēļ jābūt speciāli atzīmētai un aprīkotai braukšanas vietai un zonai. “Balvu novada pašvaldības policijai ir arī nepieciešamie resursi, lai kontrolētu drošības noteikumus uz ūdens atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Tas gan simtprocēnti nevar izslēgt iespējamību, ka ūdensmotocikla īpašnieks var to nodot lietošanā personai, kurai nav atbilstošas vadišanas atļaujas. Tomēr būtu pārdroši domāt, ka Latvijā, apzinoties iespējamos sodus, kāds šādi varētu rīkoties,” spriež S.Maksimovs.

Neērtības arī plostam “Vilnītis”

Savs stāsts ir arī balvenietim ĒRIKAM KANAVINĀM, kurš ir pilsētas viesus un iedzīvotāju vidū tik ļoti iecienītā un iemīļotā plostā “Vilnītis” īpašnieks.

Ē.Kanavinš stāsta, ka šobrīd viņš plostā pasažierus spiests uzņemt dažādās vietās – pārsvarā pie tilta (parka pusē) un arī pie peldvietas Dzirnavu ielā, bet tikai gadījumos, ja tur tobrīd neviens nepeldas. “Uzņemt pasažierus peldvietā, kur to ir ērti izdarīt, aizliedza iepriekšējais domes sasaukums – tāpat kā tika liegts šo vietu izmantot ūdensmotociklu īpašniekiem. Savukārt Balvu pilsētas pārvaldes vadītāja Maruta Castrova, nēmot vērā esošo situāciju, tomēr devusi zaļo gaismu, ka to drīkst darīt, ja, kā jau minēju, nav drošības risku un pludmalē tobrīd neviens nepeldas. Protams, šādās reizēs atpūtniekus peldvietā cenšos netraucēt. Tomēr tas, ka šis jautājums nav sakārtots, protams, sagādā neērtības. Piemēram, pavizināties ar plostu “Vilnītis” vēlas arī cilvēki ar ierobežotām kustībām ratinķrēslos un vecāka gadagājuma cilvēki, un vienīgā vieta,

Foto - A.Kirsanovs

Vai Vecajā parkā būs uzlabojumi?

Šobrīd ūdensmotociklu īpašnieki savu tehniku Balvu ezerā var ielaist Vecajā parkā (attēlā). Vai tur pārskatāmā nākotnē ir paredzēti kaut kādi uzlabojumi, piemēram, piebraukšanas laukuma noasfaltēšana, lai tehniku ezerā varētu ielaist ērtāk?

SIA “Wake up” valdes loceklis Kristaps Vanags stāsta, ka līdz šim no ūdensmotociklu lietotājiem nav saņemtas ziņas par grūtībām no Vecā parka teritorijas izmantot ūdensmotociklus: “Jāpiebilst, ka starp Balvu novada pašvaldības galvenajām prioritātēm nav ūdensmotociklu nedaudzo īpašnieku papildus ērtību nodrošināšana. Tomēr, neskatoties uz to, uzklasot ūdensmotociklu īpašnieku viedokļus, nākotnē iespējami papildus risinājumi teritorijas labiekārtōšanā.”

Tikmēr Balvu novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs informēja, ka Vecais parks ir akciju sabiedrības “Latvijas valsts meži” īpašumā: “Pirms vairākiem mēnešiem esmu sazinājies ar akciju sabiedrības pārstāvi, kurš informēja, ka “Latvijas valsts meži” ir paredzējuši labiekārtot šo teritoriju. Tuvākajā laikā vienosimies par iespēju informēt Balvu domes deputātus un sabiedrību par plānotajām pārmaiņām Vecajā parkā. Šogad turpināsim un vēlamies apstiprināt Balvu ezera apsaimniekošanas plānu.”

“Bērnam iedzini paniskas bailes un sabojāji vakaru!”

Pagājušajā nedēļā skarbus vārdus ūdensmotociklistam, kurš vakarpusē vizinājās Balvu ezerā, veltīja kāda sociālā tikla “Facebook” lietotāja: “Tiešām Tev ezerā trūkst vietas, ka bija jānobrauc gar bērnu trīs metru attālumā, kurš tobrīd atradās uz SUP dēļ? Tu bērnam iedzini paniskas bailes un sabojāji visu vakaru! PALDIES!”

Šīs gadījums ir vēl viens pierādījums tam, cik problemātiski Balvu ezerā sadzīvo atsevišķi (ne visi!) ūdensmotociklu īpašnieki un citi atpūtnieki uz ūdens un cīti kopumā haotiski šie jautājumi ir ne(organizēti). To pie minētās sievietes ieraksta sociālajā tiklā uzsvēra arī citi iedzīvotāji:

- ◆ “Bijām Balvu pludmalē un redzējām, kā ļoti lielā atrumā un tuvu peldvietai brauca ūdensmotocikls. Ar draudzeni runājām, ka šādu pārgalvju dēļ ezerā jābūt kādiem ierobežojumiem, jo daži braucēji tik ļoti dižojas, ka piebrauc pie peldētāju galvām, lai varoni (ūdensmotociklistu) varetu pamānīt sejā un viņu ievertēt!”
- ◆ “Balvu ezerā sen jau bija nepieciešama kārtības uzraudzība, bet Balvu novada pašvaldībai par to acīmredzot vienalga – līdz brīdim, kad notiks kaut kas šausmīgs un ar letālu iznākumu... Diemžēl...”
- ◆ “Būtu mācījušies no kaimiņpilsētas Gulbenes. Tur pilsētā nav neviena ezera – visi atrodas ārupus pilsētas. Taču tur ezeri tiek pieskatīti – ar videonovērošanu un laivu.”

Pārkāpumu nebija tikai trīs gadījumos

Valsts policija informē, ka 16.jūlijā tika veikta ūdens satiksmes uzraudzība Balvu novada kaimiņpilsētā – Alūksnes ezerā.

Kopumā tika pārbaudīti desmit peldlīdzekļi, to vadītāji un pasažieri – divi ūdensmotocikli, četras motorlaivas ar jaudu, kas lielāka par 3,7 kilovatiem (pieci zirgspēki) un kuru vadišanai nepieciešamas atpūtas kuģu vadišanas tiesības, kā arī četras laivas ar dzīnēja jaudu, kas mazāka par 3,7 kilovatiem (nav nepieciešamas vadišanas tiesības). No visiem pārbaudītajiem peldlīdzekļu vadītājiem un pasažieriem tikai trīs gadījumos viss bija kārtībā un nekādi pārkāpumi netika konstatēti. Tikmēr visbiežāk fiksētie pārkāpumi bija saistīti ar drošības vestu lietošanu. Protī, drošības vestu skaits neatbilda pasažieru skaitam uz peldlīdzekļiem, bet divos gadījumos to nebija vispār. Savukārt trīs gadījumos bērniem, kuri jaunāki par 12 gadiem un viņiem atrodoties uz peldlīdzekļa, nebija uzvilkta virsū glābšanas veste, kā to paredz “Noteikumi par kuģošanas līdzekļu satiksmi iekšējos ūdeņos”.

Par drošības aprīkojuma esamību uz peldlīdzekļa un pasažieru drošību atbildīgs ir kuģošanas līdzekļa vadītājs. Kas attiecas konkrēti uz ūdensmotociklu vadītājiem, galvenās prasības ir sekojošas:

- ◆ ūdensmotociklam jābūt reģistrētam Ceļu satiksmes drošības direkcijā;
- ◆ ūdensmotocikla vadītājam jābūt atpūtas kuģa vadišanas tiesībām;
- ◆ ūdensmotocikla vadītāja pienākums ir izvēlēties tādu kuģošanas ātrumu, lai tas būtu drošs un neapdraudētu citus ūdens satiksmes dalībniekus;
- ◆ aizliegts peldvietu tuvumā pārsniegt minimālo braukšanas ātrumu un apdraudēt peldētājus (minimālais ātrums noteikumu izpratnē ir mazākais ātrums, ar kuru kuģošanas līdzeklis saglabā vadību esošajos apstākļos);
- ◆ personai, pārvietojoties ar ūdensmotociklu, jābūt ietērptai glābšanas vestē;
- ◆ aizliegts vadīt ūdensmotociklu alkoholisko dzērienu vai citu apreibinošo vielu ietekmē (alkohola koncentrācija nedrīkst pārsniegt 0,5 promiles).

kur viņi var normāli uzbraukt un uzķāpt uz plostā, ir noasfaltētajā laukumā pie peldvietas. Līdz ar to... Atklāti runājot, solīt sola, bet šobrīd šis jautājums ir nesakārtots. Diemžēl. Aktuāls jautājums ir arī par plosta novietošanu naktīs. Šobrīd to atstāju kanālā pie bijušās mednieku mājas. Tas ir privātpašums, tur ir arī videonovērošana,” stāsta plosta “Vilnītis” īpašnieks.

Balvu novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs

uzskata, ka, risinot pilsētas attīstības jautājumus, nav pieļaujams to darīt kategorijās “aizliegt – atļaut”, “sodīt – apžēlot”. “Lepoties par iespēju jauki pavadīt laiku uz plosta, bet neļaut piestāt plosta pie krasta, ir dīvaina situācija. Tāpēc šogad kopā ar sadarbības partneriem plānojam piesaistīt Eiropas Savienības līdzekļus un uzstādīt vairākas pontona laipas Balvu ezerā, kur arī varētu piestāt plosti un laivas,” informē S.Maksimovs.

Sagatavoja A.Ločmelis

Par cilvēku orgānu piespiedu izņemšanu Ķīnā

Nežēlīgs bizness par lielu naudu

Maruta Sprudzāne

Nesen Balvos pie ūdens strūklakas garāmgājēji ievēroja divas sievietes, kuras pievērsa uzmanību, turot lielu plakātu ar spilgtu uzrakstu. Kas ar to jāsaprot, par ko iestājas akcijas dalibnieces, – centās uzzināt laikraksts "Vaduguns", sarunājoties ar BIRUTU SKUJIŅU, kura sevi pieteica kā *Faluņ Dafas* praktizētāju.

Jūsu plakātā ir teksts: "Pārtraukt vardarbību." Ko ar to gribat pateikt citiem?

– Es pārstāvu *Faluņ Dafa* praktizētājus, kuru skaits Ķīnā sasniedz jau miljonus. Mūsu darbības princips ir vērst uzmanību īstenībai, labestībai un pacietībai, lai saskatītu komunisma patieso būtību un izvairītos no propagandas manipulācijām. Ķīnā jau kopš 1999.gada jūlijā notiek valsts mēroga vajāšanas ar nelikumīgiem arestiem, arī spīdzināšanu. Simtiem tūkstošu šis kustības dalībnieku tikuši aizturēti vai vienkārši ir pazuduši, vai gājuši bojā. Turklāt arī viņu tuvinieki tiek pakļauti represijām.

Ar ko tas izskaidrojams, kas valstī notiek?

– Jau 2006. gadā aculiecinieki stāstīja, ka ieslodzītos nereti nogalina ar mērķi izņemt viņu orgānu. Desmit gadus ilgā izmeklēšana ir atklājusi, ka Ķīnas transplantācijas bizness faktiski balstās uz slepkavībām, ko sankcionē valdība, bet brīvprātīgi ziedoto orgānu skaits ir neliels. Zīmigi, ka šīs medicīnas nozares uzplaukums notika strauji pēc tam, kad sākās *Faluņ Dafa* vajāšana. Mums ir svarīgi runāt par šo tēmu, lai represijas pārtrauktu, lai savu nostāju parādītu arī rietumvalstis. Eiropas parlaments 2022.gada 5.maijā pieņemā rezolūciju "Ziņojumi par orgānu izņemšanas turpināšanu Ķīnā". Ari ASV Kongress jau pirms tam ir pieņemis līdzīgu satura rezolūciju. Rezolūcijas aicina izbeigt Ķīnas valdības sankcionētu orgānu izņemšanu dzīviem cilvēkiem.

Kādi ir pierādījumi orgānu tirgum Ķīnā?

– Ķīnā daudzas klīnikas reklamē un stāsta, ka tās spēj pacientiem piemeklēt vajadzīgo orgānu jau pāris dienu laikā. ASV, kur orgānu transplantācija ir augstu attīstīta, šīs gaidīšanas laiks, piemēram, donoru nieri, var būt pat vairāki gadi. Pētījumos un izmeklēšanā ir atklājušies daudzi fakti. Kaut vai tas, ka Ķīna transplantācijas nozare ievērojami uzplauka pēc 2000.gada. Tas ir laiks drīz pēc tam, kad sākās *Faluņ Dafa* vajāšana. Kopš tā laika ir uzbūvētas jaunas, moderni aprīkotas slimnīcas un transplantācijas centri. Ik gadu veic vismaz 60 – 100 tūkstošus orgānu transplantāciju, un šīs nozares ienākumi sasniedz vairākus miljardus eiro gadā. Noziedzība apvieno slimnīcas, transplantācijas centrus, darba nometnes, cietumus, arī tiesu sistēmu, miliciju, armiju. Konstatēts, ka ne tikai *Faluņ Dafa* praktizētāji, bet arī tibetieši, uiguri un kristieši ir orgānu tirdzniecības upuri. Ne velti izskanējusi atziņa, ka saskaramies ar vienu no slēptākajām lietām cilvēces vēsturē. Varat noskatīties dokumentālo filmu "Medicīnisks genocīds" ar subtitriem latviski: vimeo.com/255224685

Bet kas īsti ir Jūsu pārstāvētā *Faluņ Dafa*? Kam tā pievērš uzmanību?

– Tā ir sena dvēseles un ķermenā pilnveidošanas prakse. Par to stāstām arī citiem. Es arī bibliotēkai uzdāvināšu grāmatu, kur ir lasāmas deviņas lekcijas un pieci viegli apgūstami vingrojumi, kas palīdz sakārtot domas un ķermenī. Līdz ar to cilvēkiem uzlabojas veselība, mazinās stress, palielinās enerģija. Esot iekšēji brivam, cilvēks labi jūtas, kļūst laimīgs, neslimo. Līdz ar to samazinās izdevumi veselības budžetam, un arī pie mums, Latvijā, tas būtu ļoti svarīgi. Vingrojumi piemēroti jebkura vecuma cilvēkiem, jo ir viegli izpildāmi, sastāv no nesteidzīgām, plūstošām kustībām un meditācijas. *Faluņ Dafa* mācības teksti ir tulkoši aptuveni 40 valodās, to praktizē vairāk nekā 100 valstīs.

Jūs esat šīs kustības aizstāves un sniedzat informāciju citiem. Bet kāpēc to vajadzētu zināt arī mums, kāpēc tas vajadzīgs?

– Mums katram ir nepieciešamas sevi izglītot, sakārtot iekšēji, paugstīnāt savu tikumību, un nav svarīgi, kādā veidā to darām. Bez tam mēs iestājamies par cilvēku tiesībām. Daudz cilvēku visā pasaulei par orgānu izņemšanas līdzdalīniekiem kļūst neapzināti. Tie ir ne tikai pacienti, bet arī viņu ģimenes, ārsti, kuri iesaka transplantācijas tūrismu, ārvalstu slimnīcas un universitātes, kur apmāca

Foto - A.Kirsanovs

Akcija Balvos, pie strūklakas. Nesen sev uzmanību centās pievērst divas sievietes, turot rokās lielu plakātu ar pamānāmu uzrakstu. Tās bija Biruta no Alsungas un Gaļina no Rīgas. Jau trīs gadus viņas ik nedēļu veltī laiku tuvākiem un tālākiem izbraucieniem ar savu transportu, lai uzrunātu iedzīvotājus un stāstītu viņiem par *Faluņ Dafa*. Balvos ar šādu akciju viņas bija pirmo reizi. Biruta teica, ka neviens viņām nekur neliek braukt, lai tiktos ar iedzīvotājiem, to viņas dara brīvprātīgi. Pie reizes tā ir sava veida Latvijas apceļošana, iepazīstot pirms tam nerēdzētas vietas un iepazīstot interesantus cilvēkus. Biruta savos 75 gados vada auto un ir sabiedriski aktīva. Būt smaidīgai un labestīgai viņai palīdz arī darbošanās *Faluņ Dafa*.

Ķīnas speciālistus, uzņēmēji, kuri sadarbojas ar darba nometnēm. Vai tas ir pieņemami, ja Ķīnā nogalina labus cilvēkus, kuri nodarbojas ar *Faluņ Dafa*? Ja tur nodarbojas ar nelikumīgu orgānu pārstādišanu? Cilvēki, kuriem ir daudz naudas, var aizlidot uz Ķīnu un nopirkt sev vajadzīgo orgānu. Izraēla, Taivāna, Spānija, Itālija jau izdevušas likumus, kas kriminalizē ļaunprātīgu transplantācijas tūrismu. Citās valstīs veselības aprūpes sistēmas paredz orgānu izcelmes izsekojamību, bet Ķīnas valdība joprojām izvairās no caurskatāmas transplantācijas sistēmas izveidošanas. Varam atcerēties nesenos notikumus ar *Corona* vīrusa izplatību, kas sākās no šīs valsts. Uz Ķīnu pēc tam brauca speciāla komisija un centās izpētīt epidēmijas izcelmes iemeslus, taču īsti noskaidrot patiesību tā arī neizdevās. Eiroparlamenta rezolūcijā ir ierakstīts, ka visām Eiropas valstīm vajag pārskatīt sadarbības līgumus ar Ķīnu medicīnas jomā, cilvēka ķermeņa izpētes jomā, zinātnes jomā. Ir vēl punkts, ka tos, kuri ceļo uz šo valsti, vajag informēt, ka cilvēki var tikt iesaistīti noziegumā. Par to sevišķi jāaizdomājās tiem, kuriem ir vajadzība iegūt donora orgānus un kuriem ir daudz naudas.

Vai līdzīgas nelikumības varētu notikt arī Latvijā un citās Eiropas Savienības valstīs?

– Tam vajadzīgi pierādījumi. Es runāju no *Faluņ Dafa* pozīcijas. Atbildi sniedz dokumentālā filma "Medicīnisks genocīds". Saprotams, ka tagad pasaule paliek arvien nežēligāka, izdomā arvien vairāk līdzekļu, kā iznīcināt cilvēkus.

Teicāt, ka neviens Jums neliek braukt pa Latvijas pilsētām un stāstīt par *Faluņ Dafa*. Kāpēc to darāt?

– Man tas patīk, jo esmu uz pašas ādas izjutusi, ko tas dod. Esmu mainījusies, manī ienākusi labestība, gaišums un ticība. Cilvēkam jābūt patiesam un godigam it visā – lielās un mazās lietās, visos ikdienas sūkumos, reizēs, kad tevi kāds redz un arī tad, ja neviens neskatašs. Bet cilvēki ir palikuši ļoti vienaldzīgi. Vai daudzi gatavi pienākt klāt, kurš nokritis zemē, ielas malā, un pajautāt, kas viņam kaiš? Vai varam būt droši, ka grūtā brīdi mums kāds palīdzēs?

Nupat beigušies lielie tautas svētki Rīgā. Un vai visi tur bija tik pacilāti, vienoti, mīli... Bet tas ir svētkos, ikdienu dara savu...

– Pati esmu piedalījusies šādos svētkos divas reizes, kad dziedāju korī. Jā, šo izjūtu nevar aizmirst. Tas ir lepnums par savu zemi, valsti, mums pašiem. Protams, katrā no mums ir gan tas labais, gan arī sliktais. Jāpacel saulītē labais, lai tas

Foto - A.Kirsanovs

Aktīva seniore. Biruta Skujīna nāk no Alsungas. Ar *Faluņ Dafa* mācību pazīstama gadus desmit. Pirma reizi ar to iepazīnās Liepājā, apmeklējot muzejā izstādi. "Vaduguns" sarunas laikā pie akcijas informācijas galddiņa Balvos klāt pienāca tikai viens cilvēks. Arī Biruta atzīna, ka cilvēki plakātu ar akcentēto tēmu uzņem visai vienaldzīgi. "Viņi, protams, nezina, kas esam un par ko iestājamies. Mēs ne pret vienu necināmies, tikai gribam pievērst uzmanību un informēt. Esmu tikusies ar sievieti Liepājā, kura pastāstīja, ka viņai ir piedāvāts doties uz Ķīnu, lai garantēti nopirktu sev vajadzīgo donora orgānu, bet viņa no tā atteikusies," pastāstīja Biruta.

izvirzās augšpusē, lai gūst pārsvaru, tad jaunumam būs mazāks spēks, tas nejems virsroku. Tikai tagad īsti izprotu Raiņa teiktā – "dodot gūtās neatņemams" – dziļo jēgu. Jo vairāk dalāmies ar citiem, sniedzam viņiem savu labestību un palīdzību, jo vairāk nāk atpakaļ un gūsti tu pats. Gribas, lai visi to izprastu un izbaudītu! Tagad mums ir arī jauns Valsts prezidents. Pagaidām nezinu, ko par viņu domāt, bet – lai veicas! Lai mums visiem Latvijā labi klātos un mēs dzīvotu labāk!

Kas Jūs esat bijusi aktīvajā dzīves posmā?

– Man ir 75 gadi. Esmu bagāta ar trim meitām, trim mazmeitām, trim mazdēliem, mazmazmeitīnu, vēl viens mazmazdēliņš ir ceļā. Visi kopā svinām svētkus, mums ir brīnišķīga kopā būšana dažādos svētkos. Un, ziniet, viņi man saka, ka esmu mainījusies, kļuvusi daudz labāka, protu ieklausīties otrā. Un uz to mani virzījis *Faluņ Dafa*. Aktivajos gados esmu strādājusi lielākos un mazākos vadošos amatos.

Pērk

**IEPĒRK
MĀJLOPUS**
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLITĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparspartrade.lv

"LIGNUM LATVIA"
Uzticama mežu iegāde.
Pērk meža ipašumus, cirsmas,
lauksaimniecības zemes.
Tūlītēja un godiga samaksa par
mežu.
Ātra un precīza novērtēšana.
Vienkāršs pārdošanas process.
Cilvēcīga sadarbība.
Pārdod mežu profesionāļiem, liec
mežu savā lietā.
Tālr. 29289878.

Dažādi

Zāles pļaušana, zāles
smalcināšana. Tālr. 26512307.

Smalcina ganibas, pļavas.
Tālr. 29165808.

Urbj akas. Ierok, savieno
ūdensvadus mājā, kanalizāciju.
Tālr. 25685918.

Piedāvā smilti, granti, šķembas,
melnzemi. Remontē piebraucamos
ceļus. Tālr. 25685918.

Kāpurķēžu universālā ekskavatora
pakalpojumi. Zāģe, izved cirsmas,
apaugumus. Tālr. 28608343.

Dažādi

Pie Balvu novada Bērnu un jauniešu
centra atrasta ALEKSEJA
TRAHNOVA bankas karte.
Interesēties redakcijā.

**Z.s "Strautiņi"
iepērk mājlopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

Pērk izcirstus mežus
(3000 EUR/ha), jaunaudzes,
zemi. Tālr. 28282021.

Gimene vēlas iegādāties lauku
VIENSĒTU ar zemi un mežu
(laukos), ar elektrības pieslēgumu,
bez kaimiņu mājām blakus.
Tālr. 25302291.

Pērkam izstrādātus mežus,
jaunaudzes, izciņumus.
Godīga samaksa.
Tālr. 29246569.

**SIA "RENEM"
iepērk
jaunlopus, liellopus,
aitas, piena telīnus.**

Augstas cenas. Visa veida

apmaksa.

Informācija pa tālr.

29485520, 26447663.

Pērk garāžu Daugavpils ielā.
Tālr. 29140680.

Nopirkšu mežu ar zemi
vai lauku viensētu.
Tālr. 26157008.

Pērku mežu, lauksaimniecības
zemi. Tālr. 29386009.

Piedāvā darbu

**SIA "GULBENES AUTOBUSS", reģ. Nr. 4320303672, piedāvā
darbu D kategorijas AUTOBUSU VADĪTĀJAM Gulbenes novada
reģionālajos pasažieru pārvadājumos.**

PRĀSĪBAS: D kategorijas vadītāja apliecība, 95.kods, digitālā tahogrāfa karte.

Pirms darba uzsākšanas veicam apmācību.

PIEDĀVĀJAM: stabili atalgojumu 950 – 1200 eiro mēnesī (bruto), summēta
darba laika uzskaitē.

Pieteikties pa tālrungi 64471070 vai pa e-pastu:
gulbenes.autobuss@gulbene.lv Vakance aktuāla līdz **08.08.2023.**

**SIA "GULBENES AUTOBUSS", reģ. Nr. 43203003672,
aicina darbā AUTOATSLĒDZNIKU**

DARBA PIENĀKUMI:

✓ Veikt autobusu tehnisko apkopi un remontu

UZNĒMUMS PIEDĀVA:

✓ Stabili un regulāru atalgojumu,
✓ Sociālās garantijas (veselības apdrošināšanu), atvalīnājuma pabalstu,
✓ Darba algu 844 EUR (bruto).

Aicinām pieteikties **līdz 2023.gada 8.augustam**, sūtot CV uz e-pastu
gulbenes.autobuss@gulbene.lv vai personīgi Parka ielā 4, Gulbenē.

Uzzīnām zvanīt 26700127.

Afiša

29.jūlijā no plkst. 20.00 līdz 3.00 VASARAS MŪZIKAS FESTIVĀLS

FESTIVĀLS Balvu pilsētas estrādē. Tā būs viena īsti karsta vasaras
vakara ballīte un tieši Jūs būsiet gaidītākie viesi! Piedalās: Ineta
Rudzīte, Kaspars Markševics, grupa "Dakota", grupa "Mākonstūmēji".
Īpašie viesi: Intars Busulis un Abonementa orķestris. Vakara vadītājs: Rolands Keišs. Būs
lieliska atmosfēra un pārsteigumi! Tiekmēs!

Biljetes iepriekšpārdošanā – EUR 15. Pasākuma dienā – EUR 20. BIJETES – visās "Biļešu paradīzes" kasēs
(Balvos, Brīvības iela 61) vai www.bilesuparadize.lv

! PIEEJAMAS ATLAIDES līdz 28.07.2023./ (ieskaitot):

Ja ir 10 cilvēku grupa, vienai personai ieejas maksa – EUR 10,

15% atlaide: invalīdiem, pensionāriem, "3+ ģimenes kartes" ipašniekiem uzrādot apliecību.

BALVU PILSĒTAS ESTRĀDĒ
29. JŪLIJĀ
no plkst. 20.00 - 03.00

VASARAS MŪZIKAS FESTIVĀLS

PIEDALĀS: INETA RUDZĪTE
KASPARS MARKŠEVICS
GRUPA "DAKOTA"
GRUPA "MĀKONSTŪMĒJI"

ĪPAŠIE VIESI: INTARS BUSULIS UN ABONEMENTA ORKESTRIS

VAKARA VADĪTĀJS: ROLANDS KEIŠS

BILETES: IEPRIEKŠPĀRDOŠANĀ: Pirms 100 biljetes - 10 EUR, plājus biljetes - 15 EUR
PASĀKUMA DIENĀ: 20 EUR
Biljetu parādīzes: www.bilesuparadize.lv

10 cilvēku grupai - vienai personai ieejas maksa 10 EUR
15% ATLAIDE: pensionāriem, invalīdiem, "3+ ģimenes kartes" ipašniekiem uzrādot karti

ATLAIDES SPĒKĀ: līdz 28.07.2023 (ieskaitot)

Apsveikumi

Atļauj šodien saviem gadiem ziedēt
kā ziedlapīņām, kurās saulē plaukst,
Atļauj šodien saviem gadiem skanēt
kā melodijai, kura sirdi šalc.

Ļauj kādam sapnīm šodien zvaigznēs mirdzēt,
Lai dienu skrejā tie pie Tevis trauc!

Saulaini sveicieni **Elvīrai Kokorevičai** apaļajā jubilejā!
Lai saule atmirdz Tavā smaidā, lai nepievil veselība

un prieks neizsīkst!

Mamma, bērni, mazbērni, Lolita, Sandis un Igors

Novēlu Tev, lai turpmāk katrs mēnesis būtu
panākumu pilns,
Katra nedēļa – ar veiksmi, katra stunda – ar labu
garastāvokli,
Katra minūte ir mīlestības pilna un lai katrā sekunde ir
izdzīvota pilnībā!

Sirsnīgi sveicieni **Antonam Učelniekam**
skaistajā dzīves jubilejā!

Sveic māsica Anna

Tev novēlam brīnišķus saullēktus un saulrietus arī,
Dienas ar darbiem auklētās un naktis sudrabotās!
Vēl novēlam vārdus, kas sargātu, un svētīgus
klusuma brīžus,
Tādas lietas – pavism parastas, kas ikdienu
piepildītu!

Mīļi sveicam **Antonu Učelnieku** dzīves jubilejā!
Novēlam daudz laimes, prieka, labu veselību un

neizsīkstošu dzīvessparu.

Tevi mīlot – dēls Jānis, mazdēls Dāvis un Iluta

Aiztrauc gadi žigliem putna spārniem,
Daudz kas padarīts un gūts.
Tikai šajā dienā sirds bez liekiem vārdiem
Visu aizvadīto tūkstoš krāsās jūt.

Mīļi sveicam **Antonu Učelnieku** 75 gadu jubilejā!

Novēlam stipru veselību, pacietību, izturību, Dieva svētību
un raitu soli turpmākajos dzīves gados.

Meita Velga, dēli Mārtiņš un Jānis

Pārdod

Skaldīta malka. Cena
40 EUR/berkubā. Piegādes
apjoms līdz 7 berkubiem.
Ir sausā. Tālr. 25543700.

Skaldīta malka ar piegādi,
4,5 m³ – EUR 300.
Tālr. 29418841.

Pārdod labu, skaldītu malku.
Ātra piegāde. Tālr. 26425960.

Pārdod skaldītu malku, 40 EUR/
berkubā. Ir sausa.
Tālr. 26550272.

Z/S "GRAČULI" pārdod jaunputnus,
dējējvistas. Pieteikumi
pa tālr. 29186065.

Paldies tev, māt, par tavām mīlām rokām,
Par silto pagalvi, ko tu mums klāji.
Paldies tev, māt, par tavām stiprām rokām,
Par vārdiem labajiem, ar kuriem modināji.
Mūsu visdzīlākā līdzjūtība **Ivetai, Maritai, Marekam, māmiņu NINU KRAVALI** negaidīti zaudējot.
Lidija, Līvia, Marta, Austra, Aina, Marianna, Terēza, Biruta, Marija G., Ārija Z., Valentīna S., Veronika S., Voldemārs F.

Cilvēks kā mirdzoša zvaigzne,
Kas debesu plašumos mit –
Ne zināt mums stundu un brīdi,
Kad dziestoša lejup tā krit.
Izsakām visdzīlāko līdzjūtību **Lonijai Kravalei ar ģimeni**, māsu **NINU KRAVALI** mūžībā pavadot.
Partizānu ielas 21 A mājas 4.iejas kaimīni

Asaras kā vēlas lāses dvēselē list
un list.
Mātes Milestiba glāsta vakar,
šodien, rīt.
Tā paliek mūsos – tai nāve netiek
klāt. (G.Ulmane)
Lielajās sāpēs esam kopā un
izsakām līdzjūtību
NINAS KRAVALES bērniem un mazbērniem, pavadot viņu Mūžībā.
Andra, Skaidrīte

Vien paliek atmiņas ar milestības
vārdiem,
Nu dvēselite debesīs sev jaunu
ligzdu vīj. (J.Jaunsudrabiņš)
Skumju brīdi vissiltākie mierinājuma
un līdzjūtības vārdi **Ivetai, Maritai, Marekam**, mīlo māmiņu
NINU KRAVALI mūžības ceļā
pavadot.
Stacijas pamatskolas klasesbiedri,
vecāki, audzinātājas Ināra un
Sarmīte

Pēdējo dziesmu tev dziedāšu klusī,
Dusi, manu māmulīt, dusī,
Tauvu mīlu, kas mūžos stīdz,
Savās dienās paņemšu līdz.
Kad sirdi plosa neizsakāmas sāpes,
lai mūsu krusa līdzjūtība dod spēku
un atbalstu **Maritas, Mareka un Ivetas ģimenēm**, pavadot mīlo
māmiņu, vecmāmiņu
NINU KRAVALI kapu kalniņā.
Arkādijs, Aina, Guntis, Iveta, Gatis

Tas visskumjākais brīdis, kad mīla
sirds
Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un
stājas,
Tad zvaigznes pie debesīm asarās
mirks
Un tukšas kā kļajums kļūst mājas.
Skumju brīdi izsakām visdzīlāko
līdzjūtību **visiem tuviniekiem**, kad
zemes klēpi dusēt steidzas
NINA KRAVĀLE.
Bērzpils 44.mājas kaimīnienes
Romanova, Circene

Es aizeju un tomēr paliek – gan
baltajā saulē,
Gan zilajā jūrā, gan šalcošā vējā –
esmu pie jums... (A.Eksne)
Izsakām dzīļu līdzjūtību **visiem tuviniekiem, NINU KRAVALI** Dieva
valstībā pavadot.
Valsts ieņēmumu dienesta bijušie
kolēģi Balvos

Tie savādīe skumju mirklī...
Tad palīdzēt var tikai viens,
Ja kādu atmiņu gāsi
Tu savā dvēselē sien. (K.Apškrūma)
Skumstam kopā ar **Lāsmu Spridzāni**, mīlo **VECMĀMINU**
mūžībā pavadot.
Izglītības pārvaldes kolektīvs

Man laikam tevis trūks vienmēr,
Pat tad, kad pārpilnība valdis,
Kad bites ziedos rāmi dūks,
Man tieši tevis ļoti trūks. (I.Puidze)
Izsakām līdzjūtību **Andrim un Dacei Spridzāniem, MĀMINU, VĪRAMĀTI** kapu kalniņā pavadot.
Dace Ivanova, Māra Pilāne, Silvija un Biruta

Nošalc vēsma,
Mieriga lai dusa,
Lai ir vieglā Tēvu zemes smilts!
Izsakām visdzīlāko līdzjūtību
Ligitai un tuviniekiem.
Dalāmies Jūsu bēdās, mīlo
māmuļu **LEONTĪNU SPRIDZĀNI**,
mūžīgā mīrā pavadot.
Bijušie klasesbiedri, audzinātāja,
skolotāja Ivelēva

Ai, cik grūti, māmulīt,
Tevi celā pavadit.
Vai trīs baltas smilšu saujas
Varēs tevi sasildīt?
Šajā sāpju un atvadu brīdi esam
līdzās un izsakām patiesu līdzjūtību
Ligitai Spridzānei un pārējiem tuviniekiem, pavadot **MĀMINU**
mūžības ceļā.
Jānis un Juris ar ģimenēm, Keiši
Briežuciemā, Natalja

Klusa paliek istabīņa,
Vēl kļušķis pagalmiņš.
Apklusuši mīlie soļi,
Zudis mātes padomiņš.
Izsakām sirsīgu līdzjūtību **Andrim Spridzānam, mīlo MĀMINU**
pavadot Dieva valstībā.
Jānis Strapcāns, Balvu novada
veterānu komanda vieglatlētikā

Lēni, lēni, kļusi, kļusi,
Šodien aizej dusēt, māt,
Rīta saule, mīļi vārdi,
Nespēj tevi modināt.
Izsakām līdzjūtību **Andrim Spridzānam ar ģimeni, no MĀMINAS** uz mūžu atvadoties.
Mājas Vecmuiža iedzīvotāji

Boltu myuzu nūdzeivovi,
Daudz darbeņu padareji,–
Lai nu vigli Zemes muote
Puorkloj tovū augumeņu.
Sāpju brīdi izsakām visdzīlāko
līdzjūtību **Ligitai Spridzānei un ģimenei, MĀMINU, VĒCMĀMINU**
mūžības ceļā pavadot.
Baltinavas vidusskolas kolektīvs

... Tavam mūžam atvadu dziesmu
dziedās vējā kapsētas slaidajās
priedēs ...
Visdzīlākā līdzjūtību **ģimenei, MODRI VĪTOLU** baltajā mūžības
ceļā pavadot.
Balvu novada Izglītības pārvalde

Pēkšņi izdzīest ieceres un sapņi,
Apklust līdzdzīvošanas prieks
Savu mīlo gaitām...
Daudz kas paliek nepateikts.
Kad negaidīti mūžības ceļā devies
MODRIS VĪTOLS, lai mūsu
līdzjūtības vārdi stiprina **Lindu, meitās un visus tuviniekus**.
Novada domes ūsoferi: Imants, Rolands, Andris K.

Viens otram mēs tikai uz laiku.
Kā sniega pārsliņas matos,
Kā laipiņas pāri upēm.
Mēs iedoti tikai uz laiku... (M.Laukmane)

Pašā vasaras pilnbriedā aprāvies
viens skaists un skanīgs mūžs.
Nežēlīgi īsu laiku liktenis ir atvēlējis
būt kopā ar mums mīlošam vīram,
gādīgam tētim, lieliskam brālim,
labam draugam un kolēgiem
MODRIM VĪTOLAM.

Prāts neļauj noticēt un saprast...
Lai gaišs ceļš mūžībā, Modri! Mūsu
visdzīlākā līdzjūtību **dzivesbiedrei Lindai, meitām un pārējiem tuviniekiem**.

Nikulīnu un Plauču ģimenes

Es visu atstāju jums-
Savas skumjas un prieku, kas bijis,
Savu darbu un domas,
Kas kopā šai dzīvē ar jums kā raibs
dzīpīrs vījies. (V.Kokle-Līviņa)

Sērojam par mūsu kora dalībnieku
MODRA VĪTOLA negaidīto
aiziešanu mūžībā un izsakām
visdzīlāko līdzjūtību kora vadītajai un
ērģelniecei **Lindai Vītolai ar ģimeni**.

Tilžas katoļu baznīcas koris

Vairs ciemos neatnākt pa dzimtās
zemes takām,
Jo vārti dzīvībai ir aizvērušies ciet.
Uz mūžu ar dievas tev skumji
sakām,

Kaut ilgi vēl tev bija iet un iet.
Kad dzives grāmatai liktenis aizvēris
pēdējo lappusi, izsakām dziļu
līdzjūtību baznīcas kora vadītajai

Lindai Vītolai ar ģimeni, VĪRU un TĒTI mūžībā pavadot.
Tilžas katoļu draudze un priesteris
Filips Davidovičs

Es neaizeju pavism,
Es palieku kokos, pukēs un
dziesmās,
Savā dzīrītājā zemē
Un mīlo sirdis.
Dalāmies Tavās bēdās, **Linda**, un
izsakām patiesu līdzjūtību **meitām Lainei, Lāsmai un citiem tuviniekiem, MODRI VĪTOLU**
mūžībā pavadot.
Tilžas pamatskolas kolektīvs

Es aizeju, kaut viss te ļoti patik
Un gribētos vēl ilgi, ilgi būt,
Varbūt tur brīnumu var satikt,
Ko te man dzive neatlāva gūt.
Skumjās esam kopā un izsakām
līdzjūtību **sievai Lindai, meitām Lainei un Lāsmai un pārējiem tuviniekiem, MODRI VĪTOLU**
mūžībā pavadot.
Skaidrīte, Daiga, Indra, Ainārs, Jānis Gusts

Ar mūžiem tāpat kā ar svecēm –
Deg, kamēr nenopūš vējš.
(V.Kokle-Līviņa)
Izsakām līdzjūtību **Lindai, Lāsmai, Lainei, VĪRU, TĒVU** pavadot kapu
kalniņā.

Lilita G., Anita, Ansis

Vēl bija jādzīvo,
Vēl jāskata bija daudzu dienu

spožums

Un klusās naktis sapņiem jālaujas.

Vēl daudz bij' nēmams, dodams,

mījams,

Bet stunda nolikta bij' dvēselei,

Kad mieru rast. (Rainis)

Skumju brīdi mūsu patiesa līdzjūtība

sievai Lindai, meitām, MODRI VĪTOLU mūžības celā

pavadot.

Tilžas katoļu Balvu novada

pašvaldības dome

Tilžas pagasta pārvaldes kolektīvs

Lai tēva milestiņa visos ceļos vada,

Lai tēva miers tev spēku dod.

Lai labā, apklausīsi sirds vēl ilgi

Teic padomu un ceļa maizi dod.

(J.Silazars)

Laine, gan domās, gan sirdis

esam kopā ar **Tevi un Tavu**

ģimeni šajā skumjājā brīdi,

pavadot **TĒTI** mūžībā.

Leva un Zarema ar ģimēnēm

Tu visu atstāji mums –
savas skumjas un prieku, kas bijis,
savu darbu un domas, kas kopā šai
dzīvē ar mums kā raibs dzīpīrs vījies. (V.Kokle-Līviņa)

Kad vasaras ziedos līst asaru lāses

un jāsaka pēdējās ardievas mūsu

kolēgiem **MODRIM VĪTOLAM**,

skumstam un izsakām patiesu

līdzjūtību **sievai, meitām un tuviniekiem**.

Kolēģi Balvu novada administrācijā

Cilvēks kā mirdzoša zvaigzne
Debesu plašumā mit.

Ne zināt mums stundu, ne brīdi,

Kad dziestoša lejup tā krit.

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
negaidītājā sāpju brīdi **Lindai, meitām un visiem mīlajiem, MODRI VĪTOLU** pavadot mūžībā.

Balvu Kultūras un atpūtas centra

kolēktīve

Tas visskumjākais brīdis,

kad mīla

sirds

Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un

stājas,

Tad zvaigznes pie debesīm asarās

mirks

Un tukšas kā kļajums kļūst mājas.

(A.Vējāns)

Skumju un atvadu brīdi mūsu

patiesa līdzjūtību

Lindai un meitām,

pavadot.

Tilžas katoļu

dzīvības ceļā.

Kvītku ģimene, Astrīda.

Prāts negrib noticēt,

Sirds nesaprot,

Kam pēkšņi apdzisusi

Tava diena... (K.Apškrūma)

Sērojam kopā ar **Lindu un meitām**,

mīloto viru, tēvu **MODRI VĪTOLU**

smiltājā pavadot.

Balvu Muzikas skolas

kolēktīvs

Kad saplauks dārzā ziedi,